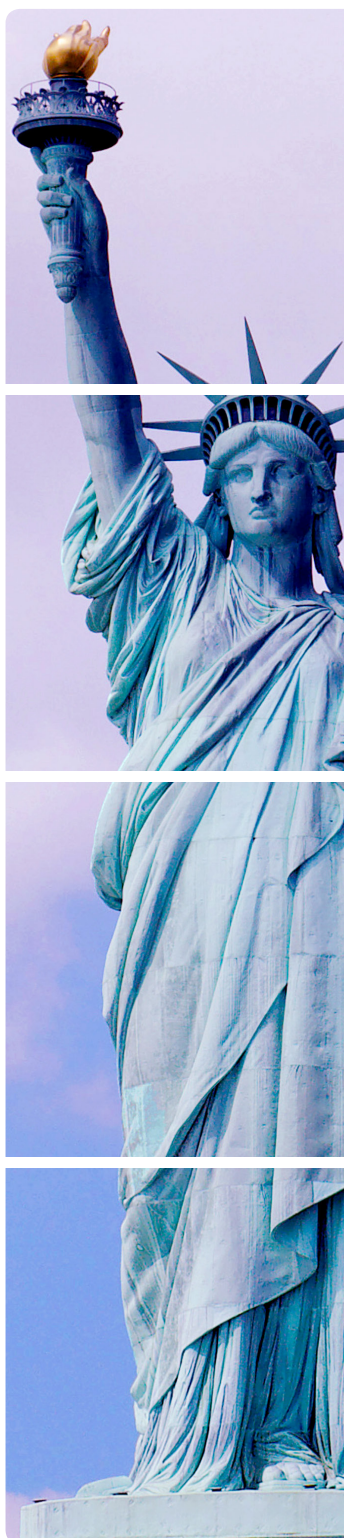

Curierul Adventist

APRILIE 2017: ALEARGĂ CA SĂ CÂȘTIGI! + FRÂNTURI DE BUCURIE
+ SĂ CITIM FAPTELE [LOR]! + VREMEA MARTIRILOR + APOCALIPSA LUI IOEL
+ SĂPTĂMÂNA LIBERTĂȚII RELIGIOASE: MISIUNE ȘI IDENTITATE
+ SĂ NE CUNOAȘTEM FAMILIA ADVENTISTĂ + RUSALII: TRECERE PESTE RÂUL IABOC

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Libertatea religioasă

Misiune și Identitate

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

3 **Spiritul Profetic**
Dwain Esmond
Aleargă ca să câștigi!

7 **ASUP – dor de libertate**
Adalbert Ghejan
Frânturi de bucurie

9 **ITA Cernica**
George Șchiopu
Să citim FAPTELE [lor]!

12 **AMICUS**
Beniamin Sîsu
A fi AMICUS

14 **Lista entităților nonprofit adventiste**

16 **Lecții din istoria noastră**
Beniamin Roșca
Vremea martirilor

17 **Info**
La odihnă

18 **Casele de odihnă adventiste**

19 **Teologie**
Daniel Olariu
Originile profețiilor apocaliptice I: Apocalipsa lui Ioel

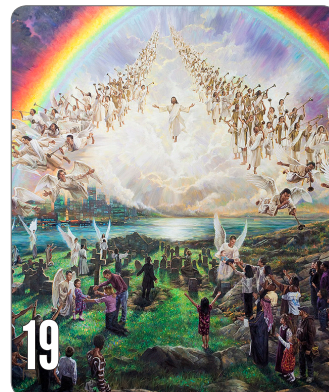
23 **Libertate religioasă**
Dragoș Mușat
Săptămâna libertății religioase: misiune și identitate

29 **Să ne cunoaștem familia adventistă**
Comunitate de 110 ani în Vaida Cămərașu
Insulele Cayman

30 **Pagina copiilor**
Alina Chirileanu
Provocarea continuă

31 **De la inimă la inimă**
Ernest Szász
Rusalii: trecere peste râul Iaboc

Principalele motive de îngrijorare la nivel mondial sunt legate de manifestarea actelor de violență și război sub pretext religios, care vor duce în mod inexorabil la o reacție pe plan internațional în sensul restrângerii libertăților religioase.

Anul XCIV, APRILIE 2017. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Consultanți: Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

ALEARGĂ CA SĂ CÂȘTIGI!

M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiti venirea Lui” (2 Timotei 4:7,8).

Introducere

Pregătirea personală pentru a doua venire a lui Isus Hristos constituie o temă majoră a scrierilor lui Ellen G. White. Un scriitor face următorul comentariu: „Realitatea apropierei revenirii lui Hristos a dominat viața lui Ellen White și i-a influențat activitatea ca scriitoare. Întoarcerea lui Hristos este privită ca apogeu al mântuirii, marcând începutul sfârșitului marii lupte dintre bine și rău, ca expresie supremă a iubirii lui Dumnezeu, ca țintă a mesajelor celor trei îngeri, ca motivație de a trăi o viață creștină și ca un imperativ de a predica Evanghelia în toată lumea în cel mai scurt timp posibil.”¹

Este suficient să știm în jur la evenimentele ce pun stăpânire pe lumea noastră pentru a conchide că a doua venire a lui Isus este chiar la uși. Profeția pare a se împlini într-un ritm fără precedent în istoria planetei Pământ. În fața acestei realități (a încheierii iminente a alergării creștine), ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Experiența și sfaturile apostolului Pavel ne oferă răspunsuri înțelepte la această întrebare legată de pregătirea noastră pentru revenirea apropiată a lui Isus. Înainte însă să vedem ce ne sfătuiește Pavel, permite-mi să-ți povestesc despre un atlet ieșit din comun.

„Omul perfect” – așa a fost numit Dean Karnazes într-un celebru articol din ianuarie 2007, apărut pe WIRED.com.² Poate că numele Dean Karnazes (pronunțat car-NA-sis) nu ne spune nimic celor mai mulți dintre noi, însă pentru puținii participanți la ultramaratoane, el este un erou cu mii de fani. Cum a ajuns să fie privit astfel? Răspunsul este destul de simplu: a alergat, a alergat și a tot alergat.

Karnazes și-a depășit limitele încă de tânăr. La 12 ani, de pildă, a mers pe jos de la un capăt al unui canion uriaș la celălalt – un traseu de 29 de kilometri. Însă nu pentru acest fapt ieșit din

comun este îndrăgit de ultramaratoniștii împătimiți, ci pentru faptul că aleargă pe distanțe extrem de mari.

Atleții de ultramaraton aleargă, de regulă, pe distanțe de maximum 42 de kilometri. În schimb, Karnazes a alergat o dată pe o distanță de 560 de kilometri în 80 de ore și 44 de minute, fără pauză de somn. El a încheiat de 11 ori de unul singur o cursă numită „Ștafeta”. Cursa de 320,3 kilometri este o probă pe echipe. Însă niciuna din aceste fapte extraordinare nu i-au câștigat faima internațională pe care i-a câștigat-o cursa Endurance 50, din 2006. Acest ultramaratonist a făcut 50 de maratoane în 50 de zile.

Noi toți alergăm

Cei mai mulți dintre noi suntem oameni „obișnuiți” și nu vom participa nici măcar la un maraton, cu atât mai puțin la un ultramaraton. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că toate ființele umane participă la o cursă de alergare. Nu putem decide dacă să participăm sau nu; singurul lucru pe care îl putem decide este cum să alergăm.

Dacă există vreun personaj biblic capabil să înțeleagă mentalitatea unui ultramaratonist, acesta este apostolul Pavel. Cetățenii din Asia Mică a secolului I aveau o idee despre ce înseamnă alergarea pe distanțe mari. La data aceea, se organizau Jocurile Olimpice și Jocurile Istmice, acestea din urmă desfășurându-se în apropiere de Corintul antic, în anul de dinaintea și de după Jocurile Olimpice. Credincioșii din Corint erau pasionați de atletism și erau obișnuiți să vadă alergători de o viteză, agilitate, forță și rezistență extraordinare – și Pavel știa acest lucru. În efortul de a le vorbi „pe limba lor” și de a-i încuraja să își rămână credincioși lui Dumnezeu, Pavel a asemănat viața spirituală a credinciosului cu o cursă de alergare. El i-a îndemnat pe credincioșii de atunci să alerge ca să câștige! Dacă ar trăi astăzi printre noi, ar proceda la fel.

„Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări” (1 Corinteni 9:25), a scris el, cu referire la sportivii pe care corintenii îi vedeau, probabil, alergând prin cetatea lor în

**ÎN DRUM
SPRE CER
DWAINE
ESMOND**

**PAVEL ȚINEA MEREU
ÎNAINTEA SA IDE-
ALUL CE TREBUIA
ATINS. CUVINTELE,
PRACTICILE, PORNI-
RILE INIMII – TOATE
ERAU ADUSE SUB
STĂPÂNIREA DUHU-
LUI LUI DUMNEZEU.**

**ÎN TIMPUL ÎN-
DELUNGII SALE
SLUJIRI, PAVEL
NU SE CLĂTINASE
NICIODATĂ ÎN DE-
VOTAMENTUL FAȚĂ
DE MÂNTUITORUL
SĂU. ORIUNDE
ERA – ÎNAINTEA
AMENINȚĂTORI-
LOR FARISEI SAU
A AUTORITĂȚILOR
ROMANE; ÎNAIN-
TEA MULȚIMII TUL-
BURATE LA LISTRA
SAU A PĂCĂTO-
ȘILOR CONVINȘI
DIN ÎNCHISOAREA
MACEDONEANĂ;
DISCUTÂND CU
ECHIPAJUL CU-
PRINS DE PANICĂ
DE PE VASUL
NAUFRAGIAT SAU
STÂND SINGUR
ÎNAINTEA LUI
NERO CA SĂ
PLEDEZE PENTRU
VIAȚA SA –,
EL NICIODATĂ
NU S-A RUȘINAT
DE CAUZA PE CARE
O APĂRA.”**

fiecare zi. „Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate vesteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate vesteji”, a adăugat el. Credincioșii aveau nevoie să știe că modul cum alergau în cursa vieții urma să aibă consecințe veșnice. Pavel le împărtășește și „tehnică” sa de alergare: „Eu deci alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt” (versetul 26). Observă că Pavel nu aleargă la întâmplare, fără să știe de ce participă la cursă. El are o țintă clară. Și se antrenează, pentru a câștiga! „Cursa aceasta merită câștigată”, pare el a spune.

Pe parcursul vieții, apostolul a asimilat acest motiv și l-a întrebuițat când a abordat tema vieții creștine. De exemplu, el preia din vocabularul concursurilor atunci când îi adresează lui Timotei, fiul său spiritual, cuvântul de rămas-bun. Se afla în temnița romană, cu pedeapsa capitală atârându-i deasupra capului și știa că nu mai avea mult până la finalul cursei. Nimic nu ne ajută să ne concentrăm mai bine decât spectrul morții. Cu toate că era singur (2 Timotei 4:9-22), el pare a se ridica deasupra colților ascuțiți ai morții: „Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape” (2 Timotei 4:6), îi mărturisește el lui Timotei, ca să-l determine să-și grăbească venirea la Roma.

Pavel alergase în această cursă de mulți ani și dorea ca Timotei să știe că o câștigase, prin puterea lui Dumnezeu! El îi vorbește tânărului său prieten despre trei realizări care îi aduceau o mare satisfacție:

1. M-am luptat lupta cea bună! (2 Timotei 4:7)

Pavel a ales să ducă lupta cea bună. Această primă declarație a sa nu este una lipsită de valoare. Noi, oamenii, ne angajăm într-o sumedenie de „lupte”. O mulțime de bărbați și de femei își adună puținele energii pentru a urca pe scara succesului profesional. Ei încearcă să-și facă „o situație” bazându-se pe perspicacitatea lor, pe pregătirea lor școlară, pe talentele native și pe tenacitatea lor. Pentru aceasta luptă ei. Pentru alții, lupta este mai degrabă una epicuriană, după plăceri fără limite – vacanțe de cinci stele, cuceriri amoroase, delicatese culinare etc. Pentru aceasta luptă ei!

În fața acestor întreceri – și a altor mii de întreceri asemănătoare –, Pavel afirmă: „Nu doar că m-am luptat lupta cea bună, ci am și ales lupta cea bună!” Ellen G. White a scris următoarele despre lupta creștină a lui Pavel: „În timpul îndelungii sale slujiri, Pavel nu se clătinase niciodată

în devotamentul față de Mântuitorul său. Oriunde era – înaintea amenințătorilor farisei sau a autorităților romane; înaintea mulțimii tulburate la Listra sau a păcătoșilor convinși din închisoarea macedoneană; discutând cu echipajul cuprins de panică de pe vasul naufragiat sau stând singur înaintea lui Nero ca să pledeze pentru viața sa –, el niciodată nu s-a rușinat de cauza pe care o apăra.”³

Creștinii din secolul al XXI-lea n-ar trebui să piardă din vedere faptul că lupta aceasta a lăsat urme adânci asupra apostolului. Ellen G. White scria: „Pavel știa că lupta sa împotriva răului nu va înceta atâta vreme cât va ține viața lui. El și-a dat seama întotdeauna de nevoia de a se păzi cu strictețe, pentru ca dorințele pământești să nu-i înăbușe zelul spiritual. El se lupta continuu cu toate puterile sale împotriva înclinațiilor firești, ținea mereu înaintea sa idealul ce trebuia atins și se lupta să-l atingă printr-o ascultare de bunăvoinie de Legea lui Dumnezeu. Cuvintele, practicile, pornirile inimii – toate erau aduse sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu.”⁴ El nu a încetat să propovăduiască Evanghelia și nici nu s-a dezis de această responsabilitate.

Faptul acesta ne conduce la a doua realizare amintită de Pavel:

2. Mi-am isprăvit alergarea! (2 Timotei 4:7)

Alergarea vieții ne va afecta cu siguranță, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, putem să o terminăm în forță!

Când era întrebat cu ce putea dovedi că era apostol al lui Hristos, el spunea: „De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; o dată am fost împrăscat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși; în ostenele și neazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!” (2 Corinteni 11:24-27).

De ce nu a renunțat? Fiindcă a vrut să termine cursa! A vrut să câștige! Iată un gând minunat notat de mesagerul Domnului: „Acest singur gând nutrit în inimă, de a câștiga în această alergare pentru viața veșnică, era ceea ce dorea Pavel să se vadă în viața credincioșilor corinteni. El știa că, pentru a atinge idealul pus de Hristos pentru ei,

aveau înainte o viață de luptă neconținută de care nu vor fi scutiți. El îi îndemna stăruitor să se lupte potrivit legii, zi de zi, căutând să se desăvârșească în ce privește evlavia și morala. El a stăruit de ei să dea la o parte orice piedică și să se avânte înainte spre ținta desăvârșirii în Hristos.”⁵

Pavel a știut că premiul oferit la cursa de alergare creștină era mai mare decât cel oferit la întrecerile din vremea sa. „Concurenții la jocurile din vechime”, notează Ellen G. White, „după ce se supuneau la tot felul de sacrificii rigide, nici atunci nu erau siguri de biruință. «Nu știți», întreba Pavel, «că cei ce aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul?» Oricâtă sârguință și seriozitate ar depune alergătorii, premiul nu poate fi acordat decât unuia. Numai o singură mână poate prinde cununa dorită. (...) Dar nu așa este cazul în lupta creștină. Niciunul dintre cei care se supun condițiilor nu va fi dezmăgit la sfârșitul alergării.”⁶

Este necesar să înțelegem că alergarea vieții nu va fi ușoară. Câștigă doar cei care trec linia de finis, nu cei rapizi sau cei puternici (Eclesiastul 9:11). Și nimeni nu trece linia de finis neafectat, neatins, nerănit sau nemarcat (2 Timotei 3:12). Urmașii lui Isus Hristos trebuie să fie pregătiți să alerge pe căldura verii (persecuția) și în gerul iernii (singurătatea)! Nu trebuie să ne oprim cu niciun preț din alergat!

Primele două realizări ale lui Pavel, ducerea luptei bune și încheierea alergării, capătă și mai mult sens în lumina ultimei realizări pe care o menționează:

3. Am păzit credința. (2 Timotei 4:7)

Ca să păzim credința, este necesar să o împărțăm altora.

Când a acceptat chemarea lui Hristos de a le împărțări contemporanilor săi vestea bună a mântuirii, Pavel a fost conștient că îl aștepta o luptă. După cum singur mărturisește, lui nu i-a fost rușine de Evanghelia lui Hristos (vezi Romani 1:16). Curajul acesta l-a așezat totuși în opoziție directă cu Diavolul. Dar nimic nu l-a putut determina să renunțe la credința sa sau la misiunea la care fusese chemat. „Singura mare țintă a vieții sale creștine fusese aceea de a-I sluji Aceluia al cărui nume îl umpluse odată de dispreț; și de la această țintă nicio împotrivire, nicio prigoană n-a fost în stare să-l abată. Credința sa, întărită prin efort și curățită prin sacrificiu, l-a susținut și l-a întărit.”⁷ Apostolul Pavel era decis să păzească credința și să o împărtășească cu alții!

El a acceptat personal chemarea pe care i-a adresat-o Evanghelia. Un exemplu concludent în acest sens îl reprezintă ocazia în care s-a dus împreună cu Sila și cu tânărul și neexperimentatul Timotei în Asia ca să propovăduiască Evanghelia. Biblia ne spune că ei „au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia” (Faptele 16:6). Dar situația a luat o turnură minunată. Pavel a primit o viziune în care un macedonean îi făcea următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” (vers. 9). A doua zi, scrie el, „am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia” (vers. 10).

Pavel avea inima complet predată Domnului și, în clipa în care a primit în viziune apelul de a merge în Macedonia, l-a acceptat ca pe o datorie, fără să pună întrebări. El nu le-a plasat colegilor săi această responsabilitate. De altfel, ei acceptă cu toții chemarea de a merge în Macedonia pentru a face ucenici. Chemarea aceasta a avut caracter personal. Iar păzirea credinței presupune și acceptarea chemării lui Dumnezeu de a împărțări personal credința.

Și Ellen G. White a cunoscut din experiență personală ce înseamnă să păzești și să împărțări credința. Când a fost solicitată de biserică să plece în Australia și să pună bazele lucrării lui Dumnezeu de acolo, ea a afirmat următoarele într-o scrisoare adresată lui O. A. Olsen, președintele de atunci al Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea: „Nu Domnul a planificat această chestiune. Nu am primit nici măcar o singură rază de lumină ca să plec din America.”⁸ Cu toată neliniștea sufletească, ea a plecat totuși, la cei 64 de ani ai săi, să lucreze într-o țară străină, împreună cu William, fiul ei în vârstă de 37 de ani. Odată sosită în Australia, s-a îmbolnăvit foarte rău. A suferit timp de 11 luni de febră malarică și de reumatism inflamator. „În această perioadă a îndurat «cea mai cruntă durere» din «toată viața» ei, dar a afirmat că suferința avea totuși «o parte bună».”⁹

Ce parte bună putea să aibă o asemenea suferință? „Mântuitorul meu mi s-a părut aproape. Am simțit în inimă prezența Sa sfântă și am fost recunoscătoare. Lunile acestea de suferință au fost cele mai fericite din viața mea, datorită companiei pe care mi-a ținut-o Mântuitorul meu.”¹⁰

Turnura aceasta neplăcută luată de lucrarea sa nu a înrăit-o. Ea a perseverat în Australia, dar și în Noua Zeelandă, iar aportul său la punerea bazelor lucrării în domenii precum educația și sănătatea este resimțit până astăzi. Mii de persoane au fost

ESTE NECESAR SĂ ÎNȚELEM CĂ ALERGAREA VIEȚII NU VA FI UȘOARĂ. CÂȘTIGĂ DOAR CEI CARE TREC LINIA DE FINIS, NU CEI RAPIZI SAU CEI PUTERNICI. ȘI NIMENI NU TRECE LINIA DE FINIS NEAFECTAT, NEATINS, NERĂNIT SAU NEMARCAT. URMAȘII LUI ISUS HRISTOS TREBUIE SĂ FIE PREGĂTIȚI SĂ ALERGE PE CĂLDURA VERII (PERSECUȚIA) ȘI ÎN GERUL IERNII (SINGURĂTATEA)! NU TREBUIE SĂ NE OPRIM CU NICIUN PREȚ DIN ALERGAT!

**TREBUIE SĂ DĂM
DEOPARTE ORICE
PIEDICĂ ȘI ORICE
PĂCAT, ORICE
NE-AR FRÂNA ÎN-
INTAREA SAU
NE-AR OBOSI
ÎNAINTE DE VRE-
ME. SUNTEM CHE-
MAȚI SĂ ÎI OFERIM
LUI DUMNEZEU
ENERGIILE NOAS-
TRE CELE MAI
BUNE, IAR PENTRU
ACEASTA AVEM
NEVOIE SĂ ÎNLĂ-
TURĂM TOT CE NU
ESTE DE LA EL.**

conduse la Hristos și au fost instruite pentru slujirea în aceste domenii ca rezultat al dispoziției sale de a se sacrifica de dragul răspândirii Evangheliei.

Dacă vrem și noi să păzim credința, este necesar să ne implicăm personal în salvarea altora. În cartea *Slujitorii Evangheliei*, Ellen G. White scrie: „Când lucrarea personală este neglijată, se pierd multe ocazii prețioase care, dacă ar fi fost folosite, ar fi condus la un progres hotărât.”¹¹ De asemenea, în 1897, a notat următoarele: „Dacă s-ar înjumătăți timpul alocat predicării și dacă s-ar dubla efortul personal depus pentru suflute în casele lor și în biserici, s-ar obține un rezultat surprinzător.”¹²

În pragul morții, Pavel și-a analizat trecutul cu luciditate și a știut fără niciun dubiu că păzise credința (2 Timotei 4:7). El acceptase credința, o transpusesse în viață, o împărtășise cu alții și se luptase pentru ea. Poate că de aceea a putut să exclame cu atâta certitudine: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:8). Acest ultramaratonist în cursa vieții a putut să exclame: „Am câștigat! Am ajuns la finish!” Ți-ai dori și tu această experiență?

În cartea sa, *Ultramarathon Man: Confessions of An All-Night Runner* [Ultramaratonistul: Confesiunile unui atlet de noapte], Dean Karnazes scrie: „Eu alerg pentru că sper ca, la mult timp după ce urmele pașilor mei vor fi dispărut, să-i fi încurajat măcar pe câțiva să refuze calea cea ușoară, să pornească la drum, să pună un pas înaintea altui pas și să ajungă la aceeași concluzie ca mine: eu alerg pentru că asta mă duce acolo unde vreau să ajung.”¹³

Alergarea „mă duce acolo unde vreau să ajung”, scrie el. Afirmatia aceasta ridică o întrebare: Alergarea noastră ne duce acolo unde vrem să ajungem, și anume în cer, sau ne duce în altă parte?

Ellen G. White face următorul comentariu: „Apostolul i-a avertizat pe corinteni: «Cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.» Dacă aveau să se mândrească și să se încreadă în ei înșiși, neglijând să vegheze și să se roage, ei aveau să cadă în păcate grele, atrăgând asupra lor mânia lui Dumnezeu. Totuși Pavel nu voia să-i lase pradă disperării și descurajării. El le-a dat asigurarea: «Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.» Pavel a stăruit de frații săi să se întrebe pe ei înșiși ce influență vor avea asupra altora cuvintele și faptele lor și să nu facă nimic,

oricât de nevinovat ar fi, care ar părea să consfințească idolatria sau care ar putea jigni vederile celor mai slabi în credință. «Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru biserica lui Dumnezeu.»”¹⁴

Pavel a știut că, în cursa vieții, creștinii erau priviți. El a știut că spectatorii și ceilalți alergători observau dedicarea și „tehnica” fiecărui alergător. Alergătorii creștini sunt priviți de locuitorii pământului, dar și de ființele cerești necăzute. În Evrei 12:1, Pavel exprimă această idee și ne dă un sfat despre cum să alergăm ca să câștigăm: „Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

Ai prins ideea? Trebuie să dăm deoparte orice piedică și orice păcat, orice ne-ar frâna înaintarea sau ne-ar obosi înainte de vreme. Suntem chemați să îi oferim lui Dumnezeu energiile noastre cele mai bune, iar pentru aceasta avem nevoie să înlăturăm tot ce nu este de la El. Există o singură cale de a alerga înspre acolo unde vrem să ajungem: să ne predăm cu totul lui Dumnezeu și să alergăm cu răbdare în cursa ce ne stă înaintea. Atunci vom mărturisi la fel ca Pavel că ne așteaptă „cununa neprihănirii”, pe care ne-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept.

Să ne continuăm alergarea până la revenirea lui Isus, pentru ca părtășia noastră cu Acela care aleargă umăr la umăr cu noi să fie neîntreruptă! ■

Dwain N. Esmond este director asociat Ellen G. White Estate, Inc.

¹ Sintetizare și adaptare după George R. Knight, *Meeting Ellen White* (Hagerstown: Review and Herald Publishing Association, 2001), pp. 109–127.

² Joshua Davis, „The Perfect Human”, *Wired*, 1 ianuarie 2007, <http://www.wired.com/2007/01/ultraman/>.

³ Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 369.

⁴ *Ibidem*, p. 231.

⁵ *Loc. cit.*

⁶ Ellen G. White, *op. cit.*, p. 230.

⁷ Ellen G. White, *op. cit.*, p. 369.

⁸ Ellen G. White către O. A. Olsen, *Scrisoarea 127*, 1896.

⁹ Jerry Moon și Denis Kaiser, „For Jesus and Scripture”, în *The Ellen G. White Encyclopedia*, editată de Denis Fortin și Jerry Moon (Hagerstown: Review and Herald Publishing Association, 2013), p. 63.

¹⁰ *Ibidem*, p. 64.

¹¹ Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, ed. 2004, p. 270.

¹² *Manuscrisul 139*, 1897, p. 8.

¹³ Dean Karnazes, *Ultramarathon Man: Confessions of An All-night Runner* (New York: TarcherPerigee, 2006).

¹⁴ Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pp. 232–233.

FRÂNTURI DE BUCURIE

Adalbert Ghejan: *Domnule Ionuț Furnică, mă bucur să vă întâlnesc și vă mulțumesc pentru disponibilitatea de a ne împărtăși experiența dvs.!*

Ionuț Furnică: Și eu mă bucur pentru ocazia de față și îi salut pe cititorii dvs. cu respect!

A.G.: *Dorim să vă cunoaștem. Spuneți-ne câteva lucruri despre dvs.!*

I.F.: Am avut o viață grea, cu frânturi de bucurie. Nu provin din înalta societate, nici din clasa de mijloc. Vin din clasa cea mai de jos. Sunt născut și crescut lângă București. Până la șapte ani, viața a fost frumoasă. Apoi totul s-a schimbat. Mama s-a recăsătorit și, după ce a rămas gravidă, tatăl vitreg a început să bea și nu se mai oprească. Am început să iau bătaie de la el. Bătaie fără vreun motiv anume. Ajunsesem o menajeră în casă, un sclav. Mama fiind în spital, încasam bătaii crunte de la tata. Mă bătea crunt cu o centură lată, cu o curea de piele... Bătaile însă nu au încetat nici când a venit mama acasă și, chiar dacă mama a încercat să discute cu el, n-a fost chip, mai lua și ea bătaie. Crunt!

A.G.: *Ce ați făcut?*

I.F.: De teamă, am început să dorm prin vecini. S-a întâmplat deseori să fug pe la rude doar ca să scap de bătaile repetate. Am descoperit că în afara casei mele există o altă viață, în care pot să fac ce vreau, să nu iau bătaie. Mama credea că merg la școală. A sesizat după vreo șase luni că eu nu ajung la școală. Mă duceam în parc și îmi făceam singur lecțiile. O mințeam.

A.G.: *Odată cu trecerea timpului nu s-a schimbat nimic?*

I.F.: Nu! Acasă nu mă simțeam iubit. Vedeam că mama nu are nicio putere. Când era beat, tata era un monstru. Îmi număra dumații de mâncare, la propriu. Acasă veneam din ce în ce mai rar. Ajunsesem prin Gara de Nord. În gară se perindau foarte mulți hoți de buzunare, hoți care furau prin trenuri. Eu, un copil blond, mai dezghețat, trăiam pe lângă ei. Vara trăiam sub cerul liber, în parc, pe bancă. Iarna dormeam în scările vreunui bloc.

A.G.: *Era mai bine pe stradă decât acasă?*

I.F.: Da, ajunsesem să-mi placă pe stradă pentru că nu-mi interzicea nimeni nimic. Cu timpul am început să merg cu hoții de buzunare prin trenuri. Dădeam bine pentru că nu se gândea nimeni că cineva cu un copil așa de frumos ar putea să-ți fure geanta.

A.G.: *Erați mai mare acum, nu vă puteați întoarce acasă?*

I.F.: Mă întorceam periodic. Dar, vă dau un exemplu: gândiți-vă că doi oameni beți – tatăl meu și cu un văr al lui, fac cu un copil de 9-10 ani „drepti-culcat” toată noaptea și copilul tremură tot și este bătut cu o centură lată și dat afară în frig, iarna. Cam asta păteam eu când mă întorceam acasă, înțelegeți?

A.G.: *Ați continuat școala?*

I.F.: Am făcut patru clase. Cu greu însă. Lecțiile mi le făceam singur. Am luat premiul I cu coroniță în clasa întâi. Pe parcursul vieții însă am citit foarte mult.

A.G.: *La ce vârstă ați avut prima condamnare?*

I.F.: La 17 ani, pentru furt. Furam din magazinele de lux din capitală. Tot ce însemna Lipsani, Calea Victoriei. Eram o gașcă de 7-8 inși. După un timp am fost prinși. Deși aveam 17 ani și eram cel mai mic, m-au băgat cap de bandă și eu habar nu aveam. În momentul în care am împlinit 21 de ani, eram în penitenciarul Poarta Albă și, în urma unei încăierări, un prieten bun mi-a murit în brațe, tăiat de cuțit. Am rămas cu un șoc și cu un semn foarte mare de întrebare: „Dumnezeule, de ce permiți toate astea?”

A.G.: *Cu ce gând ați ieșit?*

I.F.: Nu cu gânduri pașnice, pentru că ieșisem mai rău decât am intrat. La 22 de ani m-am eliberat și m-am întors în stradă. Acasă, părinții se despărțiseră. Mama zicea să mă angajez. Pentru că o iubeam, am încercat. Însă oamenii își bat joc de tine și societatea are o anumită viziune asupra ta când ai făcut închisoare – cinci metri înapoi.

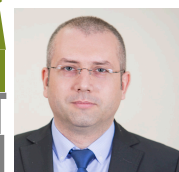
A.G.: *Cât timp ați stat în libertate până să fiți din nou condamnat?*

I.F.: Nu foarte mult. Un an de zile. Și am primit alți 5 ani și 6 luni pentru furt.

A.G.: *Cum priveați spre ziua eliberării? Erați deja la a doua experiență cu penitenciarul, erați poate mai matur...*

I.F.: Nu. Matur sunt de puțin timp încoace. Eu tot furam, oamenii mă stigmatizau sau, dacă munceam la negru, nu-mi dădeau banii. Așa, fratele meu mic nu avea cu ce să se încălze la școală și rămânea acasă. Știam că, din furt, banii

ÎNCEPE SĂ TRĂIEȘTI ADALBERT GHEJAN

ÎMI DORESC CA CEI DIN ÎNCHISOARE SĂ VADĂ CĂ EXISTĂ ȘI O ALT FEL DE VIAȚĂ. ȘI NU DOAR SĂ VADĂ, CI SĂ ÎNCEAPĂ SĂ TRĂIASCĂ.

**AU FOST OAMENI
CARE MI-AU FOST
ALĂTURI ȘI
MI-AU ARĂTAT
CE ÎNSEAMNĂ
DUMNEZEU ȘI
PRIETENIA. OAME-
NII ACEȘTIA M-AU
SUSȚINUT MORAL
FOARTE MULT.
SĂ VINĂ CINEVA
ÎN PENITENCIAR ȘI
SĂ-ȚI SPUNĂ:
„NU TE ÎNDE-
PĂRTA! REZISTĂ!”
CONTEAZĂ
FOARTE MULT.**

veneau peste noapte și rezolvam problema. Era o soluție. Salariul pentru care muncam o jumătate de an sau un an de zile îl făceam într-o noapte. Asta era soluția. Nu îmi acorda nimeni nicio șansă, cineva care să fie corect cu mine, cineva care să nu-și bată joc de mine doar pentru că am cazier sau că am trecutul pe care îl am. Oamenii îi stigmatizează și îi judecă greșit pe cei din închisoare. Și noi suntem oameni.

A.G.: *A mai urmat vreo condamnare?*

I.F.: Da. Aceasta pe care am avut-o ultima oară de 7 ani și 9 luni pentru tâlhărie. Ajunsesem să fac tâlhării și, uitându-mă în oglindă, nu mă mai recunoșteam. Ajunsesem omul care nu credeam că voi ajunge. Mă vedeam un monstru. Aveam seri în care mă trezeam plângând. Mă gândeam cum de am ajuns aici? Când? Cum? De ce? Ce va fi?

A.G.: *Era pentru prima dată în viață când aveai aceste întrebări?*

I.F.: Sincer, da. Și am început să caut răspunsuri și să caut sensul vieții mele, acolo, în penitenciar. Era o luptă. Am vrut să-mi iau viața, recunosc. Să renunț. Nu mai suportam, nu mai rezistam.

A.G.: *Ce poți să faci în penitenciar pentru a găsi sensul vieții?*

I.F.: Meditezi și vezi unde este problema. La mine am înțeles că problema era anturajul pe care îl aveam de ani și ani. Mă gândeam să mă las de el, însă căutam și soluția. Am început să citesc mult. Am hotărât să risc și să mă duc la psiholog. Am găsit o doamnă deosebită care mi-a arătat cât de greșit sunt, că sunt un om fără Dumnezeu: „Tu nu mai ai Dumnezeu. De aceea te și vezi un monstru din cauza a ceea ce ai făcut.”

A.G.: *Cum ai primit acel sfat?*

I.F.: Nu prea bine. Am plâns. Au fost nopți în care am plâns, singur.

A.G.: *Ce hotărâre ai luat?*

I.F.: Am primit de la adventiști o Biblie. Pe prima am fumat-o, recunosc. Apoi am început să citesc Biblia și să găsesc treptat răspunsuri. Mă gândeam:

Să merg pe drumul ăsta sau să mă întorc înapoi de unde am venit? Mulți mă judecau, mă înjurau și mă vedeau ca pe un om slab. În penitenciar domnește răul și Diavolul este la el acasă. Dar din tot ce citeam și vedeam nu era așa. Cel mai greu a fost să-mi schimb imaginea despre Dumnezeu. Pentru că am trăit toată viața cu gândul că Dumnezeu este aspru, nepăsător. Îmi spui după atâta timp că ești dragoste... Lasă-mă! Citeam și

ieșeam la multe culte, însă la adventiști mi-a plăcut cel mai mult pentru că am înțeles un singur lucru: „La Cartea asta și vezi cum este Dumnezeu.” Când te-ai apropiat mai mult și mai mult de Dumnezeu, îți schimbi viața pentru că tu vrei să fi ca El și să vezi că viața ta are un alt sens.

Nu îmi păsa de ceilalți. Știu doar atât că au fost și sunt oameni care mi-au fost alături și mi-au arătat ce înseamnă Dumnezeu și prietenia. Și aici vorbesc de pastorul Petre Teofil, sora Nicoleta Nedelea, pastorul Sorin Goleanu, care veneau în penitenciar. Oamenii aceștia m-au susținut moral foarte mult. Să vină cineva acolo și să-ți spună: „Nu te îndepărta! Rezistă!” contează foarte mult. Aveam momente în care nu voiam să mai ies. Satana știe unde să te lovească cel mai mult.

A.G.: *V-ați eliberat...*

I.F.: Da, am jumătate de an de când frecventez Biserica Adventistă Grant și cursul de botez. M-am ținut de cuvânt și îmi continui visul: să merg în fiecare Sabat la biserică. Eu știu ce este în inima și în sufletul meu. Nu sunt perfect, știu, însă lucrez. Dumnezeu și Duhul Sfânt lucrează. Mulțumesc de asemenea domnului Denis Niculae pentru că mi-a oferit posibilitatea de a mă angaja.

Astăzi locuiesc cu mama. Vede și trăiește și ea schimbarea. Înainte aveam cercei în limbă, în urechi și în sprânceană, umblam cu blugi rupți. Acum sunt un om decent, matur, cu capul pe umeri. Nu mai sunt bani ca atunci când furam. Dar știu că am făcut pace cu mine însumi și cu Dumnezeu. Îmi doresc ca cei din închisoare să vadă că există și o altfel de viață. Și nu doar să vadă, ci să înceapă să trăiască.

A.G.: *Vă mulțumim pentru relatarea acestei experiențe și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în viața dvs.!* ■

Adalbert Ghejan este vicepreședintele Asociației Serviciul Umanitar pentru Penitenciare.

SĂ CITIM FAPTELE [LOR]!

Evanghelia aceasta va fi propovăduită în toată lumea...” (Matei 24:14). „...voi veți primi o putere... și-mi veți fi martori... până la marginile pământului” (Faptele 1:8).

Vestea bună că omul poate să fie eliberat din gulagul păcatului trebuie să ajungă la fiecare ființă umană. Hristos i-a încredințat o misiune sfântă bisericii Sale. Trendul ascendent al numărului de membri la nivel global i-ar face pe mulți să creadă că biserica își îndeplinește misiunea într-un mod fără egal. Totuși, dacă aproape două miliarde de persoane nici măcar nu au auzit de numele Mântuitorului nostru, iar ritmul de creștere al populației este de cel puțin 55 de ori mai mare decât ritmul creșterii bisericii, când se va încheia această lucrare? Care este soluția? Este vreun ideal la care trebuie să privim? Poate că niciun model nu ne ajută mai bine să înțelegem ce ar trebui să facem pentru realizarea misiunii încredințate de Dumnezeu ca modelul oferit de biserica primară. E nevoie să recitim cartea Faptele apostolilor, având câteva întrebări în mintea noastră: Cum a fost creștinismul la început? Care a fost secretul succesului său? Ce putem învăța din experiența primilor creștini? În ce măsură am putea aplica metodele sau stilul lor astfel încât să grăbim revenirea Mântuitorului nostru?

Personal, încercând să găsesc răspunsul la aceste întrebări, iată ce am găsit: prezența lui Dumnezeu în viața și activitatea primilor creștini era ceva real. Ei trăiau o experiență uimitoare. De fapt, după ce ai citit cartea Faptele apostolilor, o serie de cuvinte îți vor reveni în memorie. Unele întâlnite chiar în text, iar altele folosite pentru a exprima un anumit concept specific unei mișcări triumfătoare: rugăciune, unitate, Duhul Sfânt, îngeri, echipă, excelență, evlavie, ordine, risc, curaj, vise, vedenii, apel, decizii etc.

Acum vom încerca să vedem cum izvorăsc aceste cuvinte din experiența primilor ani ai bisericii creștine și cum am putea să le aplicăm pentru timpul sfârșitului în care trăim. Astfel, vom face o radiografie a spiritului creștin din biserica primară, urmând să tragem lecțiile principale pentru biserica lui Dumnezeu din aceste ultime zile ale istoriei.

Radiografia spirituală a unei biserici vii

Vom analiza acele aspecte care au avut un rol primordial în primele zile ale existenței bisericii, conform cărții Faptele apostolilor. Nu este scopul nostru să oferim o perspectivă detaliată, ci vom răspândi câteva raze care să inspire bisericile locale în stabilirea unei strategii proprii.

1. Numărul unu în creștinism

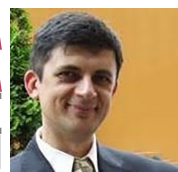
Câteva zile mai târziu, după înălțarea Domnului Hristos, urmașii săi – toți – erau „numărul unu”! Cum? Ei bine, nu mă refer la o competiție sportivă, ci la o realitate spirituală care trebuie repetată. La început „erau toți împreună în același loc” (Faptele 2:1). Un verset scurt, dar având trei aluzii privitoare la unitatea lor puternică: erau *toți*, împreună în *același loc*. Ei erau una! Cum au ajuns ei la această realitate? În primul rând, credința lor într-un Mântuitor care a murit, a înviat și S-a înălțat la cer era unică (Faptele 4:12). Hristos era numărul unu pentru ei și iată de ce ei deveniseră una.

De asemenea, ei „stăruiau cu un cuget” în rugăciune pentru a primi Duhul Sfânt și pentru a răspândi Evanghelia până la marginile pământului (Faptele 1:8, 14). Și în al treilea rând, ei erau una pentru că gândul lor era acesta: nu eu, ci celălalt este mai bun decât mine (după cum declara apostolul Pavel în epistolele sale: Romani 15:1-5; Filipeni 2:1-8).

2. Naturalul... supranaturalului

La începuturile existenței sale, biserica a fost susținută într-un mod special de lucrarea îngerilor și a Duhului Sfânt. Creștinii nu numai că vorbeau despre îngeri, ci ei discutau cu aceștia (Faptele 1:10,11; 5:19,20; 12:7,8). Îngerii erau tovarășii oamenilor lui Dumnezeu, lucrând împreună în aceeași misiune: de a salva pe cei pierduți. Ei îi ajutau pe creștini, dar nu făceau lucrarea în locul lor. Lucrul cel mai uimitor este că, dincolo de faptul că îngerii erau printre

**BISERICA
PRIMARA
GEORGE
ȘCHIOPU**

**PREZENȚA LUI
DUMNEZEU ÎN VIAȚA
ȘI ACTIVITATEA
PRIMILOR CREȘTINI
ERA CEVA REAL.
EI TRĂIAU O
EXPERIENȚĂ
UIMITOARE. DE
ASEMENEA, EI
„STĂRUiau CU
UN CUGET” ÎN
RUGĂCIUNE PENTRU
A PRIMI DUHUL
SFÂNT ȘI PENTRU
A RĂSPÂNDI
EVANGHELIA PÂNĂ
LA MARGINILE
PĂMÂNTULUI**

**VIAȚA CREȘ-
TINILOR ERA
PUTERNIC ANCO-
RATĂ ÎN HRISTOS.
MÂNTUITORUL
ERA PENTRU EI O
PERSOANĂ REALĂ,
CARE A MURIT
PENTRU EI, DAR
CARE TRĂIA PEN-
TRU EI ȘI AVEA
TOATĂ PUTEREA ÎN
CER ȘI PE PĂMÂNT.
MAI MULT CHIAR,
EL URMA SĂ VI-
NĂ CURÂND, IAR
ACEST LUCRU ERA
EXPRIMAT CHIAR
PRIN SALUTUL
LOR: MARANATHA!**

ei, chiar creștinii arătau ca niște îngeri (Faptele 6:15).

Pe lângă îngeri, Duhul Sfânt a avut un rol central în viața și activitatea bisericii creștine. Astfel, biserica și-a început misiunea prin Duhul Sfânt într-un mod special și plin de putere (Faptele 2), El fiind agentul principal care i-a condus pe oameni în transmiterea Cuvântului și în primirea lui. De asemenea, rolul Său în vise și vedenii era văzut ca o împlinire a profeției din *Ioel*. Din nou și din nou, prezența Duhului Sfânt oferă putere și călăuzire pentru mișcarea creștină (Faptele 2:38; 5:3,9; 6:3,10; 8:29; 10:44-48; 13:52 etc.). Astfel, Biserica lui Dumnezeu, în misiunea ei, era o puternică unitate divino-umană, la fel cum era aceasta întâlnită în lucrarea lui Hristos. Nu creștinul singur, prin propria-i putere, ci Dumnezeu Însuși și-a realizat lucrarea, omul fiind doar un agent, dar unul pocăit.

3. Un leadership funcțional mai degrabă decât unul ierarhic

Fiecare creștin avea o misiune. Fără îndoială că atunci când mii erau convertiți zilnic, era nevoie de păstrarea ordinii. Astfel, în timp ce unii proclamau cuvântul, alții slujeau nevoilor oamenilor printre mulțimile de nou-convertiți, dar toți erau conduși de același Spirit Sfânt (Faptele 6:3-4; 13:2). Nu găsim vreo referință în Faptele apostolilor că erau dispute pentru supremație. Ce binecuvântare când îți înțelegi propriul loc în lucrarea lui Dumnezeu!

Ce putem spune despre VIP-urile lor? Ei bine, VIP-urile lor erau întâlnite mai degrabă în închi-

soare decât în anumite programe tip show, pentru câștigarea popularității. Petru sau Pavel erau cunoscuți pentru curajul lor de a sta pentru Hristos și pentru suferințele îndurate de dragul Său. Întotdeauna erau gata să-și asume riscuri pentru cauza lui Dumnezeu (Faptele 4; 5:17-42; 12; 13; 14 etc.). De asemenea, nu conta cât de mari erau; ei lucrau mereu în echipă. Întrebam pe cineva care vizita biserica noastră, un intelectual, dacă a citit Biblia vreodată și, după ce mi-a răspuns afirmativ, am întrebat din nou: „Care personaj v-a plăcut cel mai mult?” Răspunsul a fost prompt: „Pavel!... Ce om mare!” Într-adevăr, Pavel a fost un titan, dar cu toate acestea el a știut să lucreze în echipă. Întotdeauna, Timotei sau Sila, Tit sau Barnaba erau cu el. Așadar, niciodată unul, întotdeauna cel puțin doi!

4. Rugăciune și evlavie

Atitudinea generală a primilor creștini izvora din prezența reală a lui Dumnezeu. Astfel, în timp ce laudau pe Dumnezeu (Faptele 2:47), ei aveau un simțământ de teamă datorită lucrării Sale puternice (Faptele 2:43). Se împlineau cu adevărat cuvintele psalmistului: „Slujiți Domnului cu bucurie și bucurați-vă tremurând” (Psalmii 2:11). Rugăciunea era principala activitate a vieții lor religioase. Astfel, ei aveau un timp special, bine definit pentru rugăciune (Faptele 3:1), aveau de asemenea timpul lor personal pentru rugăciune (Faptele 10:9), și, chiar mai mult, erau consecvenți la întâlnirile de rugăciune în grup (Faptele 1:14; 2:1,42; 6:4 etc.).

5. Hristos, speranța împlinită și cea care urma să se îplinească.

În Faptele apostolilor, găsim că viața creștinilor era puternic ancorată în Hristos și era legată de două evenimente foarte apropiate: învierea și întoarcerea Sa. În timp ce învierea Sa tocmai avusese loc, revenirea Sa în mod iminent urma să se întâmple. Hristos înviat și Cel ce urma să vină dădea putere mărturiei lor.

Mântuitorul era pentru ei o persoană reală, care a murit pentru ei, dar care trăia pentru ei și avea toată puterea în cer și pe pământ. Mai mult chiar, El urma să vină curând, iar acest lucru era exprimat chiar prin salutul lor: Maranatha! (1 Corinteni 16:22). Atunci când Îl proclamau pe Hristos, ei era așa de entuziaști deoarece știau ce credeau și, mai ales, în Cine credeau, iar ascultătorii lor vedeau că ei umblaseră cu Isus (Faptele 4:13).

Ada Checheriță, alături de câțiva copii de pe insula Camotes, Filipine

O strategie spirituală pentru o biserică vie

Am încercat să realizăm, pe scurt, o radiografie a bisericii creștine primare. Dacă suntem cinstiți cu noi înșine, trebuie să recunoaștem că am pierdut mult din dimensiunile experienței pe care aceasta a avut-o la origini. Deoarece suntem chiar înaintea timpului când „evenimentele Zilei Cincizecimii se vor repeta cu o putere mai mare”,¹ trebuie să învățăm de la frații noștri care au trăit la începuturile creștinismului. Așadar, haideți să recitim Faptele [lor] și să le reedităm!

Vești misionare de la Cernica

Tinerii au avut un rol important în vestirea Evangheliei, atât în istoria bisericii primare, cât și în istoria adventismului. Formarea lor pentru misiune depinde foarte mult de ocaziile pe care biserica le creează în această privință. Iată câteva acțiuni misionare în care tinerii de la Institutul Teologic Adventist s-au implicat în ultima vreme:

În 2016, pe lângă proiectele cunoscute, cum ar fi *Student valdenz* sau *Școala biblică de vacanță*, studenții de la Teologie pastorală, anul II, au inițiat un proiect misionar pe internet: *Corabia valorilor*, săptămânal transmițând în mediul on-line, un mesaj despre valorile eterne ale Bibliei.

De asemenea, tot în 2016, au participat în diferite campanii evanghelice din afara României:

Republica Moldova (Giurgiulești, Segarcea-Deal, Văleni, Cișlița și Cahul) – 4 studenți de la Teologie pastorală, anul IV, însoțiți de capelanul lor;

Filipine – au mers pe trei insule ajutând pe cei bolnavi, lucrând cu copiii sau vestind Evanghelia (12 studenți, însoțiți de profesorul de misiologie de la ITA);

Canada – alături de tineri din alte părți ale lumii, 4 studenți, anul II, Teologie pastorală au dus cărți oamenilor din societatea secularizată;

SUA – Ștefan Bărbuceanu, student la programul de master în religie, a căutat în Sacramento, California, oameni pentru a studia cu ei Sfânta Scriptură.

În campania evanghelică *România pentru Hristos* au fost implicați peste 40 de studenți de la Teologie pastorală în prezentări publice. ■

George Șchiopu este capelanul ITA Cernica.

¹ Ellen G. White, citată de Francis D. Nichol, ed., *The Seventh-day Adventist Bible Commentary* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, vol. 6, 1980) 1055.

Copiii de pe insula Camotes, Filipine

Cu barca spre Camotes

Robert Matei, student anul III TP, alături de doi colegi din Jamaica

A FI AMiCUS

Asociația Studențească AMiCUS Craiova este formată din aproximativ 80 de studenți, majoritatea studenți la medicină, dar printre ei se numără și tineri care studiază dreptul, matematica, fizica medicală, filozofia etc. Suntem afiliați Federației AMiCUS Național și, în colaborare cu studenți din toată țara și prin proiectele desfășurate, ne dorim să afirmăm valorile moral-creștine în mediul academic, printre profesorii și colegii noștri.

Deplin conștienți că, în aceste momente ale istoriei, mai mult decât oricând până acum, este nevoie de planuri eficiente și de idei revoluționare pentru a atrage atenția oamenilor asupra valorilor care au cu adevărat importanță și care contează, pornim la drum având coordonatele GPS-ului configurate spre destinația: „Acasă.”

Într-o lume invadată de progres, consum, tehnologie și vid existențial, în care orice adevăr, orice valoare absolută este negată și respinsă, nu este tocmai ușor ca, într-un mod creativ și eficient, să navigăm împotriva valului și să oferim o alternativă atrăgătoare, care să conteze în ochii prietenilor și colegilor noștri. Într-o societate orientată spre ateism și nihilism, în care se pune sub semnul întrebării și pe seama iluziei până și realitatea ce se deschide în fața propriilor ochi, care se conduce după satisfacerea oricărei pofte și plăceri

de moment, jefuită de reperele și valorile morale, AMiCUS își propune să ofere o perspectivă nouă, consistentă și bine ancorată în realitate și Adevăr, o concepție argumentată despre lume și viață, care să ofere un sens, o destinație și care să lege inimile oamenilor de Dumnezeu, Creatorul și Răscumpărătorul nostru. Iar metoda folosită pentru a-și transmite mesajul se oglindește chiar în mottoul: „Hai să fim prieteni!”

O privire caldă, un zâmbet senin, un gest plin de bunătate, lipsit de egoism, un cuvânt de încurajare, o vorbă plină de iubire, o îmbrățișare caldă oferită unei inimi înghețate, un adevăr dureros, livrat discret și ambalat în iubire, sunt câteva dintre ingredientele unei prietenii sănătoase, care pot risipi norii plumburii din sufletul oricui. Una dintre cele mai profunde definiții ale prieteniei a îmbrăcat-o în cuvinte actorul Dan Puric: „Ce este, în fond, prietenia, dacă nu acel minunat privilegiu al sufletului în care adevărul se poate odihni?” Prietenia este despre adevăr și iubire, doar ea știe să

**STUDENȚI
ADVENTIȘTI
BENJAMIN
SISU**

creeze ambianța necesară pentru ca adevărul să poată fi enunțat și acceptat. AMiCUS poate deschide prin spiritul prietenos al tinereții, prin iubirea și slujirea dezinteresată, inimi zăvorâte, malformate și schimonosite de atâta dezamăgire și căutări fără sens.

De o neprețuită valoare în realizarea acestui înalt deziderat este Capela AMiCUS, care la Craiova se organizează în fiecare marți, în sala AMiCUS, începând cu ora 20:00. Un moment de suflet, în care se dezbate diverse teme și frământări specifice generației tinere, care se finalizează de fiecare dată cu o gustare și un ceai cald, oferindu-se astfel un cadru natural dezvoltării unor prietenii de viață.

În fiecare zi de joi, două proiecte importante își deschid larg porțile – activități destinate tinerilor din Penitenciarul de Minori și Tineri și copiilor aflați în centrul de plasament de tip rezidențial, din cartierul 1 Mai. Lecții de viață, meditații școlare, jocuri, muzică, experiențe inedite vin la pachet atât pentru beneficiarii, cât și pentru voluntarii AMiCUS implicați.

În primăvara anului 2016, mai exact în lunile martie și mai, AMiCUS Craiova a realizat două proiecte în parteneriat cu principalele instituții media, Agenția Antidrog, Direcția de Sănătate Publică Dolj, Electroputere Mall, Primăria Craiova ș.a. Unul dintre cele două proiecte amintite s-a intitulat „Mamă de Oscar”, realizat cu ocazia zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a femeii, prin care am dorit să reafirmăm rolul definitoriu al mamei în educația celor mici. Iar cel de-al doilea, „Fugi de tutun”, a fost organizat pe 31 mai, cu ocazia Zilei Internaționale împotriva fumatului, în Parcul Tineretului din Craiova, atrăgând atenția cetățenilor asupra efectelor nocive ale fumatului și asupra importanței unui stil de viață sănătos.

Tot în primăvara anului 2016, printr-un eveniment de tip Tin-Serv, am ecologizat dealul Bucovățului și o parte din pădurea cu același nume, activitate în care au fost implicați peste 50 de studenți și elevi, în urma căreia s-au ridicat peste 300 de saci de gunoi.

Iar spre finalul vacanței de vară, în colaborare cu Departamentul Tineret al Bisericii Adventiste din Craiova, a fost organizată Școala Biblică de vacanță în comuna Terpezița, eveniment la care au participat aproximativ 50 de copii. Iar la final, aprecierea venită din partea părinților ne-a încurajat să continuăm astfel de programe, prin care putem face o impresie de durată și crea amintiri deosebite în viața celor mici.

De curând am dat startul în cadrul bibliotecii județene unui club „cuMinte”, clubul iubitorilor de literatură, LikeBook.

Acestea și multe altele oglindesc activitatea AMiCUS în municipiul Craiova. Prin aceste activități ne dorim să atragem atenția autorităților și cetățenilor urbei noastre că oamenii au o valoare intrinsecă incomensurabilă, indiferent de situația financiară, de vârstă și cultură, valoare oferită de Domnul Hristos și că iubirea plină de sacrificiu față de semenii noștri, altruismul și bunătatea sunt valorile de care lumea aceasta are stringentă nevoie.

Prin dragostea ta dezinteresată arătată celor de lângă tine, poți fi și tu AMiCUS! Susține AMiCUS în rugăciunile tale! ■

Beniamin Sîsu este capelanul filialei Craiova.

DIRECȚIONEAZĂ UN PROCENT DE 2% DIN IMPOZITUL ANUAL PE VENITURILE DIN SALARII PENTRU SUSȚINEREA ENTITĂȚILOR NONPROFIT SAU A UNITĂȚILOR DE CULT ALE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA

Conform Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 79, (1), contribuabilii pot direcționa un procent de 2% din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit sau a unităților de cult.

Pentru aceasta trebuie să depuneți Formularul 230:

• **Se descarcă de pe site-ul ANAF**

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html in format pdf (soft A), putând fi completat electronic sau de mână.

• **Se completează cu:**

- datele dumneavoastră de identificare (nume, adresă, cod numeric personal);
- suma solicitată a fi virată. În cazul în care nu se completează, va fi trecută de organul fiscal.
- denumire entitate nonprofit/unitate de cult, cod fiscal și cod IBAN

Nu trebuie anexată fișa fiscală. O persoană poate susține doar o singură entitate.

• **Se depune:**

– în format hârtie, direct la registratura oricărui organ fiscal sau la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

– online, prin serviciul Spațiul privat virtual pe pfinternet.anaf.ro.

Data-limită este 25 mai 2017.

INSTITUȚII CARE APARTIN BISERICII ADVENTISTE ȘI AL CĂROR AUDIT SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	DENUMIRE ONG	COD FISCAL	COD IBAN	OBSERVAȚII
1	UNIUNEA DE CONFERINȚE	4752219	RO39 BRDE 4455 V237 2751 4450	București
2	Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03 RNCB 0479 1273 4860 0001	București
3	Agencia Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001	București
4	Institutul Teologic Adventist	8883136	RO80 RNCB 0087 0081 1693 0001	Cernica
5	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92 BRDE 4455 V592 1875 4450	București
6	Asociația Sănătate și Educație	13817422	RO69 BRDE 4455 V615 3169 4450	București
7	Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81 BRDE 4455 V475 0525 4450	București
8	Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87 BRDE 4455 V917 3616 4450	București
9	Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15 BRDE 4455 V346 2206 4450	București
10	Asociația „Exploratori pentru Viitor”	14027189	RO59 BRDE 4455 V512 2467 4450	București
11	Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96 RNCB 0073 0347 7094 0001	București
12	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	17871521	RO38 RNCB 0048 0534 8328 0001	Brăila
13	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	35572277	RO52 RNCB 0091 1492 7932 0001	Cernica
1	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA BANAT	5776798	RO68 RNCB 0015 0492 7245 0001	Arad
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MOLDOVA	4277072	RO97 RNCB 0026 0126 6680 0001	Bacău
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42 RNCB 0026 0403 8468 0001	Bacău
3	Fundația umanitară „Dr. Luca”	14078913	RO15 RNCB 0026 0308 9377 0001	Centrul de Sănătate Podiș
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MUNTENIA	4733390	RO98 RNCB 0074 0292 3624 0001	București
2	Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36 RNCB 0074 0292 2390 0001	București
3	Școala Primară „Dr. Luca”	35100908	RO88 BRDE 090S V472 1080 0900	Brăila
4	Asociația Școala „Dumitru Florea”	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Ploiești
5	Asociația Școala „Wilhelm Moldovan”	26392757	RO11 RNCB 0114 1142 6003 0001	Constanța
6	Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21 RNCB 0084 0107 6864 0001	București
7	Asociația Prestigimedica	32312485	RO10 RNCB 0082 0010 8546 0002	București
8	Asociația Respiro	33421979	RO24 RNCB 0082 1410 6836 0001	București
9	Asociația Opinia Production	36673873	RO02 BTRL RONC RT03 7443 3201	Constanța
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA OLTENIA	4553216	RO75 RZBR 0000 0600 0046 0472	Craiova
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72 RZBR 0000 0600 0657 9189	Craiova
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD	4547087	RO75 RNCB 0106 0265 9081 0001	Cluj-Napoca
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD	8364740	RO37 RNCB 0193 0159 6750 0001	Târgu Mureș

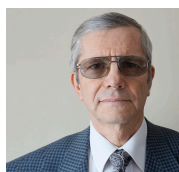
INSTITUȚII CARE COLABOREAZĂ CU BISERICA ADVENTISTĂ ȘI LA CARE AUDITUL SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	Denumire ONG	COD FISCAL	COD IBAN	Observații	Localitate
UNIUNEA DE CONFERINȚE					
1	Fundația pentru Spitalul Adventist	36714175	RO21 BTRL RONC RT03 6583 7301	instituție medicală	Târgu Mureș
2	Fundația Casa Pâinii	17510993	RO40 RNCB 0052 0188 2287 0001	instituție socială	Viziru
CONFERINȚA BANAT					
1	Asociația Grădina Speranței	23658243	RO91 RNCB 0015 1260 7077 0001	Grădinița Cuvin + Grădinița și Școala generală Macea	Arad
2	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO88 RNCB 0249 0492 7554 0001	Grădinița Salem Arad	Arad
3	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO59 RNCB 0015 0492 7554 0001	Grădinița Betania Timișoara	Timișoara
4	Asociația Casa Speranței Banat	28238372	RO44 RNCB 0015 1213 1580 0001	Asistă social persoane în vârstă defavorizate	Arad
5	Asociația Studențească Amicus – Filiala Timișoara	18620862	RO83 RNCB 0255 0403 4775 0001	Proiecte studențești	Timișoara
6	Asociația Teenjoy	34567671	RO20 RNCB 0015 1489 7486 0001	Promovează acțiuni educative prin organizarea de tabere	Arad
CONFERINȚA MOLDOVA					
1	Asociația Proexceleța	29572604	RO07 RZBR 0000 0600 1443 7165	Grădinița Celestino	Bacău
2	Asociația Bambi	14109939	RO23 RZBR 0000 0600 0386 6981	Grădinița Bambi	Galați
3	Asociația Amicus Senior	26238244	RO66 MILB 0000 0000 0105 3805	Grădinița Amicus Junior	Iași
4	Filiala Asociației Bambi	18177642	RO94 RNCB 0142 1129 9409 0001	Școală primară + Școală gimnazială	Matca
5	Asociația T.C. Mărgăritare	23824060	RO86 BRDE 2805 V258 7033 2800	Grădinița Mărgăritare	Roman
6	Fundația Umanitară Kinder	12150362	RO27 BTRL 0340 1205 E434 23XX	Grădinița Veverița	Suceava
7	Asociația Studențească Amicus - Filiala Iași	14032304	RO57 BRDE 2405 V391 3153 2400	Proiecte studențești	Iași
8	Școala Gimnazială Matca	35853876	RO21 RNCB 0142 1502 4355 0001	Școală nivel preșcolar + primar	Matca
9	Asociația „Viitorul Azi”	35965225	RO22 UGBI 0000 2020 12642RON	Grădinița „Elisei”	Piatra Neamț
CONFERINȚA MUNTENIA					
1	Asociația pentru Educație Creștină	25717257	RO84 BTRL 0450 1205 J700 51XX	Grădinița Micii Valdenzi - Popa Tatu	București
2	Asociația Speranță pentru Măine - Grădinița Licurici	22470550	RO31 RNCB 0082 0940 7366 0001	Grădinița Licurici - Cuza Vodă	București
3	Asociația Umanitară EDUSTAR	22740441	RO69 BTRL 0100 1205 1246 0XX	Grădinița Edustar	Buzău
4	Asociația Grădinița Curcubeul Speranței	26362950	RO49 BTRL 0190 12053 7713 8XX	Grădinița Curcubeul Speranței	Giurgiu
5	Asociația Școală „Dumitru Florea” – Școala Excelsis	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Ploiești
6	Asociația Școala Eden Paradisul Copiilor	30304052	RO87 RNCB 0208 1281 0575 0001	Grădiniță + Școală primară	Băicoi
7	Asociația „Pro Eirene”	23967109	RO46 BRDE 2305 V177 6186 2300	Grădinița Micul Prinț	Slobozia
8	Asociația Speranța	21642801	RO04 RNCB 0128 0749 3570 0001	Grădinița Speranța	Târgoviște
9	Asociația „Ridică-te și Umblă”	32373890	RO91 RNCB 0073 1380 7216 0001	Program de îmbunătățire a calității vieții persoanelor cu handicap	București
10	Asociația Speranță pentru Măine	22470550	RO38 RNCB 0289 0940 7366 0001	Sucursala Grădinița Priki - Militari	București
11	Asociația Internațional Christian Academy	35395876	RO07 INGB 0000 9999 0560 1371	Grădiniță	Cernica
CONFERINȚA OLTENIA					
1	Asociația Creștină pentru Educație și Sănătate	28468827	RO90 CECE AG01 30RO N090 7163	Grădinița Eden	Pitești
2	Asociația „Holistic Education”	31908979	RO85 RZBR 0000 0600 1582 9360	Grădinița Licuricii	Roșiori de Vede
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD					
1	Asociației „Cristian Education for Romania”	22623018	RO87 BTRL 0130 1205 M114 29XX	Are 6 grădinițe, după cum urmează:	Cluj-Napoca
				Kinderfreunde	Cluj-Napoca
				Albinuța	Halmeu
				David	Moisei
				Emmanuel	Ocna-Mureș
				Tudor	Sighetu Marmăției
				Happy Kinder	Beclean
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD					
1	Asociația Educație pentru o Viață Sănătoasă	16832621	RO23 BTRL 0270 1205 1167 05XX	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Câmpenița
2	CSMPR – Herghelia	5994199	RO83RNCB0193 0159 6949 0001	Instituție de sănătate	Herghelia
3	Liceul „Dr. Lind”	32712716	RO57 RNCB 0188 1503 2488 0001	Liceu	Câmpenița
4	Asociația „Advent Kindergarten – Filiala Reghin”	22740913	RO13 BACX 0000 0010 9174 1000	Grădinița Emanuel	Reghin
5	Asociația Puterea Educației	26333378	RO06 BTRL 0330 1205 P955 84XX	Grădinița Licuricii	Sibiu
6	Asociația „Sonnenschein Schass-burg”	25502444	RO13 RNCB 0191 1095 6393 0001	Grădinița Sonnenschein Schass-burg	Sighișoara
7	Asociația Familie și Educație pentru Copii	25505050	RO31 RNCB 0188 1092 7112 0001	Grădiniță + Școală Primară + Școală Gimnazială	Vaideiu
8	Centrul de Sănătate Educație și Familie Sanogen	32469421	RO89 BTRL RONC RT23 2343 901	Proiecte de sănătate și sociale – centru de influență.	Târgu Mureș
9	Fundația OMEGA	9914800	RO41 BTRL 0270 1205 M590 30XX	Școală primară + nivel gimnazial	Târgu Mureș

VREMEA MARTIRILOR

„Nu avem a ne teme de nimic în afară de a uita felul în care ne-a condus Dumnezeu și lecțiile din istoria noastră.” (Ellen G. White, *Schițe din viața mea*, ed. 2004, p. 185)

**ÎNȚĂL
MARTORI
BENIAMIN
ROȘCA**

Așa cum cei mai mulți știm, cuvântul „martir” derivă, în greacă și implicit în română, din „martor”. Adevărul este că nu toți martorii în sens biblic – „...și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și

până la marginile pământului” (Faptele 1:8) – au fost martorizați, adică dați morții brutal din cauza mărturiei pe care au dat-o despre Isus, cum a fost Ștefan, de exemplu. Dar se așteaptă ca toți să fim martiri, adică total dedicați, puși de-o parte pentru a fi o mărturie despre El sau, cum ar spune apostolul Pavel, să fi dat spre răstignire firea păcătoasă. Istoria adventistă din România stă mărturie cu privire la acest fel de a fi martir. Ioan Danțoș, familia acestuia și alți membri ai bisericii de atunci sunt exemple.

„Credința adventistă răzbătea greu în popor în unele regiuni ale țării. Era o mare opoziție din partea preoțimii ortodoxe, era multă ignoranță, superstiție și suspiciune. Bucovina era una din aceste regiuni. În frumoasa Bucovină, la Vama, în județul Câmpulung, fusese un predicator pe nume Oresciuc, pe care l-au ucis niște țărani instigați de preot...”

Deci imediat după absolvire, tata a fost trimis la Vama, în locul martirului Oresciuc, pentru a continua lucrarea Domnului printre bucovineni.”

Ioan Danțoș era originar din Curtici, județul Arad. După ce s-au instalat la Vama, prima bătălie a fost pentru cărți. Cărți ale Spiritului Profetic, foarte rare pe atunci și foarte scumpe. Avea de ales între hrană, haine și cărți. Citez, în continuare:

„Mama ne cosea la toți îmbrăcămintea, rufăria, iar tata își făcea singur hainele, care erau din cea mai ieftină stofă. Primul meu paltonaș l-a făcut dintr-o scurteică a bunicii Dănțăsoaia. Era dintr-o mătase foarte fină, neagră, brodată cu mătase neagră...”

Dar mi-aduc aminte că mama a cusut pentru tata un fel de pieptar din satin negru cu două buzunare largi, cam la subțiori în care tata își purta Biblia și cartea de cântări pe sub haină, ca să nu se observe, căci era în pericol să aibă soarta lui Oresciuc. Iar pentru a face și mai ușoară deghiza-

rea, purta cu el o coșniță în care puneă câteva ouă, brânză, pâine. Și astfel trecea drept un negustoraș evreu care umbla din sat în sat după marfă pentru presupusa lui dugheană.”

Din Vama, familia Danțoș, cu cei doi copii, Florița și Viorica, s-au mutat la Gura Humorului, unde s-a născut cel de-al treilea, Samuel. Casa în care au locuit era și casă de rugăciune. Apa se aducea cu gălețile din curtea vecinului.

În multe Sabate, după-masă, adunarea se făcea pe deal, la poalele pădurii de molid. Acea era lumea fericirii, căci acasă copiii nu aveau deloc jucării, iar papucii de cauciuc pe care o prietenă, fiică de senator, îi purta, ca să nu-și rănească picioarele de pietre când intra în apă, păreau o culme a luxului. Pentru deplasarea la micile comunități și grupe, de cele mai multe ori soluția era mersul pe jos. Într-o astfel de ocazie, pastorul Danțoș a fost prins de jandarmi, dus din post în post până la Suceava, unde a stat închis două săptămâni și de unde s-a întors galben ca ceara, bolnav de hepatită.

După patru ani a fost mutat la Rădăuți și de acolo la Romanesti, în Basarabia. Acolo au găsit, în noua locuință, grâmezi de cartofi, fasole, grâu și porumb, zecimea în natură adusă predicatorului, practic la care ei nu au renunțat, în ciuda sărăciei în care trăiau.

Acolo erau trei județe pe care le deservea. Prima lucrare de făcut acolo era scoaterea din ignoranță, începând de la igiena personală până la scris și citit. Pastorul Danțoș însuși, după ce învățase germană la Câmpulung și Rădăuți, lua lecții de ebraică de la ajutorul rabinului din Romanesti. De altfel, comunitățile deservite erau românești, rusești, germane și găgăuze. Pleca de acasă pentru două-trei săptămâni, mergând prin praf, noroi și zăpezi, în funcție de anotimp. Soția era nu doar mama copiilor ei, ci și mentorul comunității din Romanesti, ai cărei membri, în majoritate, nu știau carte. Piața însă era ieftină și așa au reușit să termine plata cărților cumpărate de la Conferință cu ani în urmă. Costumele erau curățate radical după fiecare călătorie, pentru că venea următoarea.

„De ce atâta sărăcie într-o familie de predicatori? Aveam saltele de pănuși de porumb și cearșafuri de cânepă. Și ce le mai peticea mama!”

În 1938 s-au mutat la Tecuci și au deservit județele Tecuci, Bârlad, Focșani și Adjud. Viorica era bolnavă de tuberculoză, iar Florița o îmbrățișa ca să simtă că cineva o iubește. Samuel urma să moară de tuberculoză la 24 de ani.

* Citatele sunt din cartea *Floarea amintirilor*, de Florița Diaconescu, apărută la Ed. Graphé, 2015.

În vremea aceea, Ioan Danțos, concentrat, făcea naveta între regimentul din Arad și lucrarea din Tecuci. Două surori care au cântat în casa uneia dintre ele au fost date în judecată și abia au scăpat de condamnare, soțul uneia dintre ele fiind deja pe front. Într-o zi, Florița a văzut pe fereastră un camion plin cu soldați. A luat douăzeci de exemplare din *Calea către Hristos* și le-a dat soldaților. Turbat de mânie, căpitanul le-a sechestrat și s-a năpustit asupra unei familii de adventiști din localitate, crezând că ei le-au furnizat. Unii dintre soldați reușiseră să ascundă comoara. Fratele Roșitoiu, vecinul, a fost arestat și nimeni nu a mai știut nimic de el o lună. Fusesse dus la Galați, unde a făcut lucrare misionară într-o închisoare, apoi a fost eliberat, negăsindu-se un cap de acuzare temeinic.

Deși adunările erau închise, familiile din Tecuci au găzduit soți și rude ale unor adventiști din Bucovina și au reușit să obțină dreptul de a-i vizita la închisoare.

„În casa noastră dormeau câte șapte-opt surori venite în vizită la soți, iar mama a organizat cu surorile din comunitate un serviciu de făcut mâncare cu rândul. Și în Sabat mă văd mergând cu mama și cu două surori ducând oale cu mâncare, mămăligă și ceva pâine, pe care autoritățile închisorii ne lăsau să le înmănăm fraților, aduși la poartă ca să le primească.”

A urmat apoi războiul, cu toate ororile lui. În 12 mai 1945, Ioan Danțos s-a stins răpus de tifosul exantematic pe care îl contractase în lungile sale călătorii.

„A fost înmormântat în cimitirul din Tecuci, în partea de miazănoapte a orașului, înspre Satu Mare. Mormântul lui era chiar lângă Monumentul Eroilor.”

E rândul nostru să fim martori implicați în planul Mântuitorului până la martiraj chiar. ■

Beniamin Roșca este pastor pensionar.

info » » » » »

LA ODIHNĂ

Elena Dincă

În zorii zilei de 13 februarie 2017, s-a stins din viață Elena Dincă, membră a Bisericii Adventiste Poiana, jud. Iași. S-a născut la 10 aprilie 1924 în familia Maria și Gheorghe Năstrușnicu. Se căsătorește în 1950 cu regretatul Gheorghe Dincă. Au fost binecuvântați de Domnul cu trei copii: Laurențiu, Daniel (pastor) și Corneliu.

Au păzit credința și L-au iubit pe Domnul, au lucrat în colportaj, iar în biserică au activat ca prezbiter și dirijor, respectiv, diaconeasă și coristă.

A consemnat **Laurențiu Dincă**.

Nicolaie Dincă

Tot pe 13 februarie 2017, n-a mai răsărit soarele nici pentru Nicolaie Dincă, cumnatul Elenei Dincă, pe care a luptat să o salveze cu prețul propriei vieți dintr-un incendiu. S-a născut la 1 decembrie 1948, în familia Adela și Alexandru Dincă. În 1971 se căsătorește cu Maria Lupusavei. Prin harul Domnului se nasc în familia lor cinci copii: Mariana, Cristina, Costache, Nicolaie și Ana, din căsătoriile cărora rezultă paisprezece nepoți. Maria și Nicolaie Dincă au făcut legământ cu Domnul prin botez la 18 iunie 2006, în Biserica Adventistă Poiana, jud. Iași. Nicolaie Dincă a fost activ în biserică, ajutându-i pe cei săraci, fiind gata oricând pentru

slujire ca diacon și instructor al Școlii de Sabat. În urma sa au rămas soția, copiii și nepoții îndurerați, așteptând ziua întâlnirii cu cel care le-a fost soț, tată și bunic.

A consemnat **Laurențiu Dincă**.

Maria Mocanu

S-a născut pe 7 ianuarie 1930, în Cermei, jud. Arad, în casa familiei Ban Pavel și Magdalena, ea fiind al treilea copil dintre cei patru. Urmează cursurile Liceului Comercial din Arad și diverse cursuri ale Institutului Teologic Adventist de la Stupini – Brașov, unde se întâlnește cu studentul la teologie, Mocanu Gabriel, cu

care se și căsătorește în anul 1947, după ce, în prealabil, se botează în anul 1946. Are bucuria să nască și să crească două fete, Gabriela și Lavinia. Se implică cu dragoste și responsabilitate în creșterea celor șase nepoți și nouă strănepoți. A slujit biserica alături de soțul ei, pastor, la: București, Craiova, Brăila și Timișoara, implicându-se în domeniul muzical (organistă, solistă, dirigoare de cor), dar și în studii biblice.

Suferințele fizice au apărut de pe la vârsta de 30 de ani, cu timpul s-au amplificat, dar a rezistat deoarece a avut o personalitate foarte puternică, a fost credincioasă și încrezătoare, vioaie și bine dispusă. De la vârsta de 75 de ani rămâne văduvă, după decesul soțului. S-a bucurat de dragostea și îngrijirea familiei și a adormit în speranța vieții veșnice, în care „... șchiopul va sări ca un cerb...” (Isaia 35:6).

A consemnat **Beniamin Zeiler**, pastor.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2017

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49–51, pune la dispoziția celor interesați sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian sau vegan), într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere a două paturi fiecare, cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă:** str. Erou lăncu Nicolae nr. 38–38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 021/269 03 38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se face în contul Casei de Pensii, nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD Sucursala Jolie Ville, cu mențiunea „plata sejur Eforie Sud + nume” sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

11 – 16 iunie	2 – 7 iulie	23 – 28 iulie	13 – 18 august	3 – 8 septembrie
20 – 23 iunie	9 – 14 iulie	30 iulie – 4 august	20 – 25 august	10 – 15 septembrie
25 – 30 iunie	16 – 21 iulie	6 – 11 august	27 august – 1 septembrie	

TARIFE CAZARE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani Cu saltea și lenjerie	Copii între 4 și 14 ani Fără saltea	Copii între 0 și 4 ani
mai 40 lei	mai 15 lei	mai 5 lei	gratuit
iunie 45 lei	iunie 20 lei	iunie 8 lei	
iulie/august 60 lei	iulie/august 25 lei	iulie/august 10 lei	
septembrie 45 lei	septembrie 20 lei	septembrie 8 lei	

TARIFE MESE: ADULȚI Mic dejun/Cină – 15 lei; Prânz – 25 lei. **COPII ÎNTRE 4 ȘI 14 ANI** Mic dejun/Cină – 10 lei; Prânz – 15 lei.

DE REȚINUT

- ✓ Sejurul începe duminică, după ora 14, și se încheie vineri, până în ora 10.
- ✓ Rezervarea este valabilă cel mult 2 săptămâni. În cazul neachitării sejurului, exclusiv în contul bancar specificat mai sus, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepționale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ Se pot face rezervări și în extrasezon, cu negocierea costurilor și a condițiilor de cazare.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2017

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziția celor interesați sejururi de 10 zile, cazare+3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan), într-un imobil compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă:** str. Erou lăncu Nicolae nr. 38–38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 021/269 03 38; 0744/388 030; 0740/104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se face în contul Casei de Pensii nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Sucursala Jolie Ville, cu mențiunea „plata sejur Sovata + nume” sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

28 mai – 7 iunie	25 iunie – 5 iulie	23 iulie – 2 august	20 – 30 august
11 – 21 iunie	9 – 19 iulie	6 – 16 august	3 – 13 septembrie

PREȚURI CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți/copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani	Copii între 0 și 4 ani
mai 85 lei	mai 45 lei	gratuit
iunie 90 lei	iunie 50 lei	
iulie 100 lei	iulie 55 lei	
august 100 lei	august 55 lei	
septembrie 90 lei	septembrie 50 lei	

DE REȚINUT

- ✓ Sejurul începe duminică, ora 14, și se încheie miercuri, ora 10.
- ✓ Rezervarea este valabilă cel mult 2 săptămâni. În cazul neachitării sejurului, exclusiv în contul bancar specificat mai sus, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ Se pot face rezervări și în extrasezon, individual sau grupuri, cu negocierea costurilor și a condițiilor de cazare.

ORIGINILE PROFETIILOR APOCALIPTICE I: APOCALIPSA LUI IOEL

Originile profetiilor apocaliptice reprezintă un subiect controversat în studiul escatologiei, iar efectele dezbaterii se reflectă în tendința de subminare a istoricității documentelor apocaliptice. În cazul cărții Daniel, concluziile abordării istorico-critice pe acest subiect includ negarea mărturiei interne a cărții, ca fiind un document literar reflectând climatul socio-istoric de sub domniile babiloniană și medo-persană. În schimb, demersul critic propune un alt context socio-istoric, și anume ambianța frământărilor religioase și politice din secolul al II-lea î.Hr.¹ În articolele următoare, ne propunem să demonstrăm că profețiile apocaliptice biblice își au originile în profetismul biblic. Se va putea observa cum anumite tipare și concepțe escatologice au fost adoptate și continuate în discursurile apocaliptice, iar anumite componente ale profetismului au fost dezvoltate mai departe, devenind caracteristici *per se* ale unui nou gen literar, i.e. genul apocaliptic.

Pentru a demonstra acest continuum profetic, vom compara modelul apocaliptic danielic cu tiparul escatologic care derivă din studiul anumitor secțiuni ale cărților Ioel și Zaharia. Raționamentul din spatele acestei comparații este de a situa discursurile apocaliptice din cartea Daniel între o compoziție preexilică (Ioel)² și una postexilică (Zaharia) și de a observa prezența unor elemente structurale și teologice care traversează toate aceste compoziții. În acest articol, vom analiza partea a doua a cărții Ioel, cu scopul de a evidenția acele trăsături care compun un tipar apocaliptic embrionic, sau „protoapocaliptic”.³

Sinopsă teologică asupra cărții Ioel

Asemenea altor scrieri profetice, cartea Ioel⁴ a fost compusă în versuri. Deși de-a lungul timpului s-au oferit diverse propuneri cu privire la structura cărții, considerăm că expresia „după aceea” (2:28) delimitează cartea în două secțiuni principale. În limba ebraică, expresia funcționează asemenea unui titlu care întrerupe discursul

poetic și marchează începerea unei noi secțiuni. Mai mult decât atât, într-o redare literală, expresia ebraică se traduce cu „și va fi după aceea”⁵, marcând nu doar secțiunea care urmează, cât și o schimbare cu privire la conținutul literar al acestei secțiuni (2:28–3:20).⁶

Cu toate că indiciile literare legitimizează delimitarea cărții în două secțiuni (1:1–2:27 și 2:28–3:20), relația dintre acestea este inseparabilă și poate fi caracterizată ca tip-antitip. Prima parte a cărții constituie tipul, sau realitatea istorică. Partea a doua constituie antitipul, sau reprezentarea la scară mai largă a caracteristicilor tipului. Cu alte cuvinte, evenimentele descrise în prima secțiune reprezintă infrastructura imagistică și terminologică pentru a reda realitățile secțiunii a doua. Acest aspect explică prezența elementelor comune în cele două secțiuni. Nu în ultimul rând, dacă în prima parte autorul se concentrează asupra realităților istorice imediate, în a doua parte, el prezintă realități escatologice îndepărtate. Așadar, evenimentele în desfășurare din prezentul istoric al autorului devin umbra realităților ce așteaptă să se consume în viitor.

Conceptul major comun care se regăsește în ambele secțiuni ale cărții este înglobat în sintagma „ziua Domnului”. În raport cu proporțiile reduse ale cărții și luând în considerare că Ioel utilizează de cele mai multe ori această expresie în comparație cu alte cărți,⁷ nu este prea mult în a afirma că acest concept este dezvoltat cel mai amplu în cartea Ioel, iar mesajul cărții gravitează în jurul lui. Acest fenomen se poate explica cel mai probabil datorită faptului că realitatea istorică din prima secțiune a cărții favorizează un ansamblu de imagini cu încărcătură escatologică. După cum se poate observa la o lectură atentă, invazia de lăcuste din prima parte constituie decorul istoric al scrierii cărții.⁸

**ZIUA
DOMNULUI
DANIEL
OLARIU**

**SUBSTANȚA „ZILEI
DOMNULUI” CONSTĂ
ÎN APARIȚIA DOMNULUI ÎNSUȘI. IMPACTUL
PREZENȚEI SALE
COMPORTĂ UN EFECT
DUBLU. ÎN TIMP CE
PENTRU ISRAEL „ZIUA
DOMNULUI” ADUCE
SALVARE, PENTRU
NEAMURI ACEASTA VA
REPREZENTA APOGEUL
JUDECĂȚII DIVINE.**

POTRIVIT APOCALIPSEI LUI IOEL, STAREA CONFLICTUALĂ PREMERGĂTOARE APARIȚIEI ZILEI DOMNULUI ȘI METAMORFOZA ACESTEIA ÎNTR-UN MEGARĂZBOI CONSTITUIE O PARTE INTEGRANTĂ A JUDECĂȚII DIVINE. LA RÂNDUL EI, LUMEA NATURALĂ COMPLETEAZĂ TABLOUL APOCALIPTIC, OFERIND SEMNE PREVESTITOARE IMINENȚEI „ZILEI DOMNULUI”.

Importanța acestei observații este dublă. În primul rând, raportul năvălirii lăcustelor, odată imortalizat în forma unui discurs profetic scris, devine pentru cititori o fereastră deschisă înspre tezaurul teologic specific vremii de atunci cu privire la conceptul „zilei domnului”. Așadar, reflecțiile profetice ne ajută să recuperăm elemente semnificative ale apocalipticismului din acea epocă. În al doilea rând, la nivel interpretativ, evenimentul istoric din prima secțiune ancorează în realitate reflecțiile escatologice din a doua secțiune. O asemenea precondiție este absolut necesară în a așeza un fundament sigur pentru o tipologie biblică.

O sinopsă a primei părți (1:1–2:27) va fi de folos pentru înțelegerea modelului apocaliptic conturat în partea a doua. Profetul utilizează evenimentul năvălirii lăcustelor pentru a solicita o trezire spirituală din partea compatrioților săi (1:5,11,13; 2:12–14), îndemnându-i să vestească un post național, să vină la Casa lui Dumnezeu și să „strige către Domnul” (1:14, 19–20; 2:1,15–17). Mai departe, nu se trece cu vederea nici impactul catastrofic asupra îndeletnicirilor zilnice și instituționale ale timpului (1:9,11–12). Prin urmare, efectele dramatice asupra vegetației, faunei și activităților umane (1:10,16–20), însoțite de fenomene comparabile calamității războiului (e.g. întuneric, foc, pârjol) au generat reflecții profetice și anumite asocieri între natura evenimentelor prezente și desfășurarea evenimentelor finale.

Apocalipsa lui Ioel (2:28–3:21)

Așa cum am sugerat mai sus, reflecțiile escatologice din această secțiune au fost ocazionate de natura catastrofică a invaziei de lăcuste descrise în prima parte. Ancorate în acest context istoric și întrucât circumstanțele ofereau corespondențe cu constelația de idei evocate de conceptul „zilei Domnului”, în expunerea autorului se constată o trecere bruscă de la timpul prezent la timpul viitor, escatologic.

Din punct de vedere literar, trecerea este semnalată de anumiți indicatori de timp care au funcția de a marca succesiunea evenimentelor care se vor consuma înainte, simultan și după sosirea „zilei Domnului”. După cum deja am menționat, expresia „și după aceea va fi” („după aceea” CNS), din Ioel 2:28, delimitează din punct de vedere formal secțiunile majore ale cărții și tranziția de la evenimentele imediate la realitățile îndepărtate ale timpului escatologic. Un alt indiciu cronologic îl constituie expresia „înainte de a veni ziua Domnului” (2:31). Importanța acestui indicator

de timp constă în plasarea evenimentelor descrise în versetul 31 înainte de sosirea „zilei Domnului”. În aceeași ordine de idei, ambele sintagme „în zilele acelea” (2:29; 3:1) și „în vremile acelea” (3:1) sugerează că evenimentele descrise în prima parte a capitolului 3 se vor desfășura în același segment de timp premergător „zilei Domnului”. Din punct de vedere cronologic, indicatorul de timp care ne aduce în imediata apropiere a zilei escatologice este expresia „căci ziua Domnului este aproape” (3:14). Un ultim indiciu cronologic oferit de cartea Ioel cu privire la succesiunea evenimentelor cuprinse în conceptul „zilei Domnului” este sintagma „în ziua aceea va fi” („în vremea aceea” CNS) din Ioel 3:18.⁹ Deoarece evenimentele descrise după acest verset detaliază efectele „zilei Domnului” (v. 18–21), putem concluziona că v. 16–17 din același capitol descriu realități simultane apariției acestei zile.

Având ca reper indicatorii de timp, putem concluziona că, potrivit lui Ioel, conceptul „zilei Domnului” înglobează realități apocaliptice care se succed înainte, concomitent și după apariția acestei zile. Prin urmare, în vederea reconstituirii tabloului escatologic, vom analiza evenimentele din partea a doua a cărții în raport cu timpul presupus desfășurării lor.

Evenimente apocaliptice premergătoare „zilei Domnului”

Potrivit apocalipsei lui Ioel, evenimentele care preced apariția „zilei Domnului” includ realități ce se vor consuma atât printre copiii lui Dumnezeu și printre neamuri, cât și în lumea naturală.

Potrivit Ioel 2:28–29, aceia care fac parte din poporul lui Dumnezeu experimentează o resensibilizare religioasă. Această revoluție spirituală nu doar că este produsă exclusiv de Dumnezeu, ci ea are în vedere dărâmarea anumitor tradiții și convenții socio-religioase. În acest sens, profetul anticipează liberalizarea accesului la cunoașterea de Dumnezeu și la cunoașterea planurilor Sale în istorie (informații profetice). Mai departe, această democratizare revelaționară doboară prejudecăți sociale, de gen și de vârstă. Toate aceste gratificații duhovnicești au în vedere maturizarea subiecților în vederea pregătirii pentru „ziua Domnului”.

În contrast cu resensibilizarea spirituală experimentată de poporul lui Dumnezeu, printre neamuri au loc frământări și conflicte armate. Această dimensiune este subliniată în primul rând prin anticiparea semnelor pe pământ (2:30) și explicația corespondentă acesteia: „sânge, foc și stâlpi de fum” (v. 31), evocând imagini intrinseci

războiului. Pe lângă aceasta, profetul descoperă mobilizări militare fără precedent, pregătind un conflict de proporții apocaliptice (3:1-15). În plus, prezența în discursul profetic a imperativelor care „îndeamnă” la mobilizarea neamurilor (e.g. „pregătiți războiul!” [v. 9]) sugerează motivul „absenței” divine ca factor catalizator în dezlănțuirea răutății umane (e.g. „Căci mare este răutatea lor!” [v. 13]).

Un alt aspect semnificativ de notat este că, potrivit apocalipsei lui Ioel, starea conflictuală premergătoare apariției zilei Domnului și metamorfoza acesteia într-un mega-război, constituie o parte integrantă a judecății divine. Abundența terminologiei și a imaginilor folosite în pericopa 3:1-15 sprijină această concluzie. Pasajul anunță mai întâi intenția lui Dumnezeu de a Se judeca cu neamurile „în valea lui Iosafat” (v. 2), continuând apoi cu prezentarea acuzelor împotriva acestora (v. 3, 5-6) și prezentarea principiului „măsură pentru măsură”, conform căruia operează judecata (v. 4, 7-8). După descrierea mobilizării neamurilor pentru conflictul universal (v. 9-11,13), din nou suntem informați că „în valea lui Iosafat” va avea loc atât judecarea, cât și condamnarea neamurilor (v. 12, 14).¹⁰

La rândul ei, lumea naturală completează tabloul apocaliptic, oferind semne prevestitoare iminenței „zilei Domnului”. În două cazuri, profetul

notează că soarele, luna (și stelele) își vor ului privitorii emanând întuneric, și nu lumină (2:31; 3:15). Imaginea își derivă semnificația apocaliptică din raportul creației. Dacă în ordinea creației corpurile cerești îndeplinesc funcția de „a arăta vremile, zilele și anii” (Geneza 1:14), în context escatologic acestea indică timpul sfârșitului și „ziua Domnului”, precum și re-creațiunea care urmează.

Evenimente simultane „zilei Domnului”

Substanța „zilei Domnului” constă în apariția Domnului Însuși. Impactul prezenței Sale comportă un efect dublu. Pe de-o parte, apariția Domnului aduce cu sine „scăparea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel” (Ioel 3:16). Pe de altă parte, o realitate opusă le este rezervată celor care s-au ridicat împotriva aleșilor Lui: „Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim de se zguduie cerurile și pământul” (v. 16). Cu alte cuvinte, în timp ce pentru Israel „ziua Domnului” aduce salvare, pentru neamuri aceasta va reprezenta apogeul judecății divine.

Efectele „zilei Domnului”

Intervenția dramatică a lui Dumnezeu în istorie inaugurează o nouă eră. Cu toate că descrierea din Ioel 3:18-21 este realizată din perspectiva realităților istorice ale profetului, termenii utilizați

**PROFETUL IOEL
ANTICIPEAZĂ
LIBERALIZAREA
ACCESULUI LA
CUNOAȘTEREA
DE DUMNEZEU ȘI
LA CUNOAȘTEREA
PLANURILOR SALE
ÎN ISTORIE.**

Conceptul „zilei Domnului” în Ioel 2:28–3:21 (Protoapocaliptica)

Referință: Ioel 2:28-3:15

Indicatori de timp: „după aceea va fi”; „zilele acelea”; „înainte de a veni”; „vremile acelea”**Evenimente premergătoare:** resensibilizare religioasă; conflicte militare; semne în natură; judecata neamurilor

Referință: Ioel 3:16-17

Indicatori de timp: „Ziua Domnului este aproape”**Evenimente simultane:** apariția Domnului și intervenția Lui salvatoare; condamnarea celor răi

Referință: Ioel 3:18-21

Indicatori de timp: „și în ziua aceea va fi”**Evenimente ulterioare:** permanența prezenței lui Dumnezeu în Ierusalim; transformări la Casa Domnului; abundența belșugului

POTRIVIT CĂRȚII IOEL, REALITĂȚILE DIN PREAJMA ESCATONULUI SUNT REPARTIZATE DIN PUNCT DE VEDERE TEMPORAL CA DESFĂȘURÂNDU-SE ÎNAINTE, SIMULTAN ȘI DUPĂ „ZIUA DOMNULUI”.

pentru aceasta înglobează și dimensiuni hiperbolice, prefigurând un „nou Eden”. Elementele care compun noua reconfigurare a realității sunt exprimate prin imagini care sugerează abundența belșugului (v. 18a), transformări la Casa Domnului (v. 18b), continuitate în popularea Ierusalimului și a lui Iuda (v. 19-20) și permanența prezenței Domnului „în Sion” (v. 21).

Protoapocaliptica

Scopul acestui articol a fost de a investiga constelația de idei apocaliptice evocate de expresia „ziua Domnului”. Potrivit cărții Ioel, realitățile din preajma escatonului sunt repartizate din punct de vedere temporal ca desfășurându-se înainte, simultan și după această zi. Orientativ, cele trei stadii, împreună cu evenimentele asociate lor, pot fi reprezentate conform diagramei de mai sus.

Pentru studiile care vor urma, avansăm ca ipoteză de lucru noțiunea că această constelație de idei concentrată embrionic în expresia „ziua Domnului” constituie protoapocaliptica sau printre primele reflecții teologice sistematizate cu privire la sfârșitul timpului. Mai mult decât atât, după cum vom arăta în privința cărții Daniel și nu numai, acest tipar protoapocaliptic a constituit sursa de inspirație a altor literați biblici, care au împrumutat și dezvoltat mai departe conceptul. ■

Daniel Olariu este pastor și predă limba ebraică și cursuri de Vechiul Testament la ITA, Cernica.

¹ Conform acestei poziții, apocalipticismul biblic își trage originile din dualismul persan. Pentru o evaluare a acestei poziții, precum și a teoriei discontinuității dintre profeția clasică și profeția apocaliptică, vezi Paul D. Hanson, *The Dawn of Apocalyptic* (Philadelphia: Fortress Press, 1975), 4–8.

² Dat fiind faptul că introducerea cărții nu oferă o dată istorică specifică (vezi, de exemplu, introducerile cărților Osea, Amos și Mica), cercetătorii au sugerat diverse epoci preexilice și postexilice care ar corespunde cu evenimentele descrise în carte. Premisa

studiului este că Ioel reprezintă un document literar preexilic. Pentru un rezumat al argumentelor care favorizează o datare preexilică a cărții, vezi introducerea la comentariul cărții Ioel de către Richard D. Patterson, Ioel (Expositor's Bible Commentary 7; Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1990).

³ În articolul următor, vom analiza anumite caracteristici ale cărții Daniel care demonstrează o continuitate a ideilor proto-apocaliptice prezente în cartea Ioel. Ulterior, ne propunem să abordăm selectiv anumite trăsături profetice ale cărții Zaharia care, mai departe, evidențiază o dependență literară de ideile apocaliptice ale cărților Ioel și Daniel.

⁴ Este un fapt universal acceptat că discursurile profetice au fost scrise cu precădere în poezie. Cu privire la semnificația numelui, Ioel aparține numelor teoforice, având în componența lui atât o parte din teragrama sfântă, YHWH, cât și apelativul generic folosit în dreptul lui Dumnezeu – El. Așadar, Ioel se traduce cu „Domnul (este) Dumnezeu”.

⁵ Septuaginta (LXX) redă expresia într-un mod asemănător: „și va fi după aceea” (LXX). Septuaginta reprezintă prima traducere în limba greacă a textului ebraic veterotestamentar.

⁶ În forma în care o găsim în Ioel 2:28, expresia apare de unsprezece ori în literatura veterotestamentară și doar în proză, indicând începerea unui nou episod și/sau secțiuni (Jud. 16:4; 1 Sam. 24:6; 2 Sam. 2:1; 8:1; 10:1; 13:1; 21:18; 2 Împ. 6:24; Ioel 2:28; 1 Cronici 18:1; 19:1).

⁷ Pentru compunerea textului cărții Ioel, în varianta lui ebraică, s-au utilizat 1 305 cuvinte. Cu toate acestea, fondul lexical de cuvinte înglobează doar 400 de cuvinte. Expresia „ziua Domnului” se regăsește în literatura profetică timpurie și târzie (cf. Is. 13:6, 9; Ezech. 13:5; 48:35; Ioel 1:15; 2:1, 11; 3:4; 4:14; Amos 5:18, 20; Obadia 1:15; Țefania 1:7, 14; Mal. 3:23).

⁸ Cu toate că interpretarea lăcustelor ca o invazie de oști a găsit o oarecare susținere în rândul cercetătorilor, totuși, evidențele biblice indică contrariul. În acest studiu, interpretarea adoptată este că descrierea năvălirii lăcustelor reprezintă lăcuste și nu oști. Pentru un rezumat al diferitelor interpretări și evaluarea acestora, vezi John A. Thompson, *The Book of Joel* (The Interpreter's Bible 6; New York, Abingdon, 1956), 733–734.

⁹ În limba ebraică, expresia marchează o secțiune nouă, similară celei din v. 28. Din nefericire, în versiunea CNS, colocuția ebraică a fost tradusă liber, pierzându-se din vedere succesiunea evenimentelor intenționată de autor.

¹⁰ Echivalentul ebraic al termenului „judecată” (CNS) în v. 14 este diferit de cel folosit în v. 12. În v. 14, termenul semnifică „verdict”, „pronunțare a unei decizii”. Această schimbare terminologică de la valea judecății (v. 12) la valea verdictului (v. 14) sugerează că expresia reprezintă mai degrabă „un simbol teologic decât o identificare topografică”. Vezi Leslie C. Allen, *The Books of Joel, Obadiah, Jonah and Micah* (NICOT; Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1976), 109.

SĂPTĂMÂNA LIBERTĂȚII RELIGIOASE: MISIUNE ȘI IDENTITATE

Interviu cu Uniunea și Conferințele

Curierul Adventist: Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?

Dragoș Mușat: Problemele întâmpinate nu sunt diferite de parcursul ultimilor ani. Examele din ziua de Sabat, aspecte legate de locul de înhumare sau anumite abuzuri la locul de muncă sunt, în principal, pe agenda noastră. În ultimul timp, în discursul public a apărut ideea toleranței față de minoritate, ceea ce ne îngrijorează. Nimeni nu trebuie tratat cu superioritate, și această abordare creează premisele distrugerii libertății de conștiință.

C.A.: Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?

D.M.: Mișcarea ecumenică are scopul de a obține o anumită formă de unitate organică, „o singură biserică”, obiectivul fiind părtășia euharistică. Planul emoțional are cea mai mare importanță în atingerea acestui obiectiv. Când vorbim despre promovarea libertății religioase, cuprindem simultan două componente, și anume – pe de o parte, libertatea de a adera sau nu la o credință religioasă ori nereligioasă, precum și posibilitatea de schimbare a acesteia cu o altă, iar pe de altă parte, libertatea manifestării acesteia, atât individual, cât și în cadrul comunității de credință.

Sunt biserici care se împotrivesc pe față și în mod hotărât la orice este asociat ecumenismului. Ele pot fi destul de virulente în atacurile lor și văd în mișcarea ecumenică cel mai mare rău pentru viața bisericii de astăzi. Alții, precum adventiștii de ziua a șaptea, din considerație față de adevăr și misiune profetică, au păstrat distanța, fără a se sui în barca ecumenică, dar recunosc unele dintre rezultatele pozitive, cum ar fi libertatea religioasă, relațiile interconfesionale mai puțin ostile și o echitate mai mare în relațiile dintre oameni.

C.A.: În ce fel se leagă propovăduirea Evangheliei de lupta pentru libertate religioasă?

D.M.: Libertatea de conștiință este esența Evangheliei. Omul eliberat de povara păcatului poate lua decizii corecte. Noi ne propunem să creăm cadrul pentru a exprima cuvântul Evangheliei la orice neam, limbă și popor. Apoi, ascultătorul trebuie să aleagă conform propriei conștiințe și să se poată exprima în conformitate cu această alegere. Totodată, oferim suport și educație pentru cei discriminați, așa cum Domnul Isus a făcut. Evanghelia ne învață atât respectul față de celălalt, cât și obligațiile pe care le avem ca ființe sociale.

C.A.: Ce ar trebui să facă biserica locală pentru promovarea libertății religioase?

D.M.: Sunt două aspecte aici. Promovarea valorilor libertății în interiorul bisericii prin educație. Apoi trebuie promovat un climat de bună înțelegere în exteriorul bisericii. Exemplul Mântuitorului este edificator. El se amesteca printre oameni, îi înțelegea, îi sluzea... Noi trebuie să fim primii care să apărăm demnitatea umană a celui abuzat fizic, emoțional sau religios; să dorim binele localității unde trăim, să fim repere pentru autorități și concetățeni în ceea ce privește cinstea, corectitudinea, dreptatea și creștinismul.

C.A.: Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?

D.M.: Asocierea extremismului și terorismului cu religia este, în opinia mea, cel mai mare risc. Restrângerea libertății religioase poate fi văzută ca o soluție pentru eradicarea terorismului. Eu cred că soluția este înlăturarea bigotismului și a tradiționalismului religios. În țara noastră, confundarea naționalității cu religia este un mare risc. Trebuie păstrată diferența între stat și biserică – fiecare entitate cu sfera ei de autoritate și influență. Apoi, în sfera educațională, optez pentru o religie în biserică și în familie, nu pentru cea predată la școală. ■

UNIUNEA DE
CONFERINTE
DRAGOȘ
MUȘAT

TREBUIE PĂSTRATĂ
DIFERENȚA ÎNTRE STAT
ȘI BISERICĂ – FIECARE
ENTITATE CU SFERA
EI DE AUTORITATE ȘI
INFLUENȚĂ.

Dragoș Mușat este președintele Asociației Conștiință și Libertate, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Uniunea Română.

CONFERINȚA BANAT PAVEL MEMETE

LIBERTATEA DE CREDINȚĂ, DE RELIGIE, DE GÂNDIRE, DE CONȘTIINȚĂ ESTE PRIMA ÎN IMPORTANȚĂ DINTRE LIBERTĂȚILE OMULUI ȘI LA TEMELIA TUTUROR LIBERTĂȚILOR ȘI EA TREBUIE PROMOVATĂ.

Curierul Adventist: Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?

Pavel Memete: În zona Banatului nu am avut, în ultimul an, probleme semnificative în domeniul libertății religioase. Ne-am desfășurat activitatea într-o atmosferă de înțelegere, respect și siguranță. Dacă ar fi să amintesc o problemă, ar fi îngrijorarea unor medici rezidenți pentru examenul european care, de regulă, este programat sâmbăta. La demersurile făcute, sperăm să se găsească înțelegere și soluție.

C.A.: Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?

P.M.: Înțelegerea interconfesională, legăturile corecte, bazate pe respect reciproc, conlucrarea pentru binele cetățenilor sunt relații demne de a fi salutate și încurajate.

Mișcarea ecumenică urmărește și promovează cu perseverență refacerea unității creștine mondiale, trecând dincolo de barierele denominaționale, unitate în diversitate doctrinară. Ea atenuează diferențele de dragul unității. Se merge pe direcția renunțării la identitatea proprie, a compromisului și adoptarea unui crez care să nu ofenseze pe nimeni. Promovarea libertății religioase nu înseamnă ecumenism în sensul strict, chiar dacă, în această etapă, este și preocuparea mișcării ecumenice. Libertatea de credință, de religie, de gândire, de conștiință este prima în importanță dintre libertățile omului și la temelia tuturor libertăților și ea trebuie promovată.

C.A.: În ce fel se leagă propovăduirea Evangheliei de lupta pentru libertate religioasă?

P.M.: Evanghelia Îl are în centrul ei pe Mântuitorul Isus. Oriunde se propovăduiește Evanghelia și acolo unde mesajul ei este primit, viața oamenilor se schimbă, ei devin mai buni, împăciuitori, respectuoși, iubitori, dispuși să ajute semenii. În felul acesta, societatea se schimbă. Isus Hristos este marele Campion al libertății religioase. Atunci când se predică Evanghelia, de fapt se aduce înaintea oamenilor nu numai un Model, ci și pe Cel care poate schimba natura umană. În Isus, omul devine liber să facă alegeri corecte care să-l influențeze pe el, dar și pe semenii săi.

C.A.: Ce ar trebui să facă biserica locală pentru promovarea libertății religioase?

P.M.: Credincioșii din biserica locală ar trebui în fiecare zi să trăiască libertatea în Isus și aceasta să se vadă din modul cum fiecare relaționează cu semenii, ar trebui cultivat și hrănit un interes mai viu față de nevoile societății în care trăiesc. Ei nu trebuie să se izoleze de societate ca și când ar trăi în altă lume. Aici, ei ar trebui să manifeste credința, compasiunea și speranța lor. Prin programele pe care biserica le desfășoară în domeniul libertății religioase, ea trebuie să urmărească să trezească conștiința lumii, care să ia atitudine față de toți cei care sunt intoleranți și persecutați. Creștinii luminați de Evanghelie nu ar trebui să folosească constrângerea în materie de credință. Creștinismul practic este religia conștiinței. Credincioșii bisericii trebuie să fie purtătorii mesajului de dragoste și înțelegere între oamenii care aparțin oricărei religii.

C.A.: Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?

P.M.: Într-o societate postcreștină care se secularizează văzând cu ochii, mulți oameni manifestă rezerve față de oricine își ia în serios credința. Religia biblică ajunge să fie percepută ca fiind periculoasă. Această schimbare face ca lucrarea de apărare a libertății religioase să fie mult mai dificilă. Pe de altă parte, într-o lume în care crizele, de toate tipurile, se adâncesc și nu se rezolvă, a nu te conforma, a nu da ascultare „glasului” care dorește binele, într-un anume fel, inclusiv în domeniul religiei, poate deveni un risc care să conducă la oprobriu, desconsiderare, intoleranță, chiar persecuție. Accentul care a început să se pună pe libertățile colective în detrimentul libertăților individuale este un nou motiv de îngrijorare. ■

Pavel Memete este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Banat.

Curierul Adventist: *Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?*

Sergiu Daniel Macovei: Olimpiadele naționale care sunt organizate în Sabat; examenele din universități, care au fost și sunt programate în Sabat; lipsa cimitirelor la care să aibă acces membrii Bisericii Adventiste.

C.A.: *Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?*

S.D.M.: Să definim mai întâi termenii. Relațiile de calitate bazate pe respect sunt un indiciu al creștinismului autentic. Gândiți-vă la atitudinea și mai ales la modul în care Isus a relaționat cu samariteanca în Ioan 4. Termenul „ecumenism” este definit ca o „mișcare de refacere a unității universale a bisericilor creștine, cu respectarea autonomiei lor, pe calea acordurilor și a dialogului teologic” (DEX). Această mișcare este coordonată de Consiliul Ecumenic al Bisericilor. Atitudinea Bisericii Adventiste față de ecumenism este una detașată și chiar unică în peisajul religios contemporan. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu este membră a Consiliului Mondial al Bisericilor și nici nu planuiește să devină membră a acestei organizații. Relații bune cu alte biserici nu înseamnă să încalci principiile, ci să te porți conform principiilor creștinismului autentic, după modelul lui Hristos.

C.A.: *În ce fel se leagă propovăduirea Evangheliei de lupta pentru libertate religioasă?*

S.D.M.: Încălcarea libertăților religioase este parte a esenței păcatului; impunerea, lupta împotriva conștiinței, compromisul au un singur autor: Lucifer. Predicarea Evangheliei presupune proclamarea libertății în Hristos – acceptarea și trăirea conform principiilor Sale.

Trebuie să facem demersuri pentru libertatea conștiinței în vederea proclamării Evangheliei, pentru ca oamenii să poată auzi și trăi conform Evangheliei. Lupta pentru libertate religioasă este o parte a evanghelizării: un creștin autentic trăiește luptând cu armele Evangheliei pentru libertate, asigurând contextul libertății în societate.

C.A.: *Ce ar trebui să facă biserica locală pentru promovarea libertății religioase?*

S.D.M.: Am mai spus și repet că nu există rețete. Membrii bisericii trebuie să fie permanent conștienți că a trăi Evanghelia înseamnă a comunica. Iubirea necondiționată și acceptarea sunt parte a creștinismului autentic.

Bisericile locale pot crea ocazii de dialog cu societatea pe această temă. Cel mai înțelept lu-

cru cu privire la promovarea libertății este autoeducarea cu privire la privilegiul libertății de credință. Este o formă proactivă de a ne apăra. Experiențele de viață, conștientizarea privilegiilor, lupta pentru acest drept și respectarea lui ne ajută să creștem în credință.

C.A.: *Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?*

S.D.M.: Tendința mereu crescândă de a pune preț pe siguranță și bunăstare în defavoarea libertăților mă îngrijorează. Grupurile minoritare sunt primele care suferă. Oamenii sunt chemați să aleagă între două lucruri bune, dar prin acestea se induce ideea că bunăstarea și siguranța sunt amenințate de libertățile religioase. Atentele teroriste cu tentă religioasă sunt, în mod clar, un mijloc folosit de oameni care nu se raportează la Hristos, cu atât mai puțin nu pun preț pe libertatea în Hristos. ■

Sergiu Daniel Macovei este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Moldova.

**CONFERINȚA
MOLDOVA
SERGIU
MACOVEI**

**RELAȚII BUNE CU ALTE
BISERICI NU ÎNSEAMNĂ
SĂ ÎNCALCI PRINCIPIILE,
CI SĂ TE PORȚI CONFORM
PRINCIPIILOR CREȘTINISMULUI
AUTENTIC, DUPĂ MODELUL
LUI HRISTOS.**

CONFERINȚA MUNTENIA GABRIEL IȘVAN

BISERICA ADVENTISTĂ, PRIN POZIȚIA EI OFICIALĂ MONDIALĂ, NU ESTE ANGRENATĂ ÎN DIALOGUL ECUMENIC DOCTRINAR ÎN VEDEREA REALIZĂRII ARMONIEI CREȘTINE PRIN DILUAREA IDENTITĂȚII DOCTRINARE A BISERICII.

Curierul Adventist: *Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?*

Gabriel Ișvan: Din fericire, trăim o perioadă de har fără precedent în România. În Conferința Muntenia, în ultimul an, problemele de libertate religioasă s-au redus destul de mult ca număr, însă nu au fost eliminate total. Îi mulțumim Domnului pentru rezolvarea a 90% dintre problemele ivite. Rămâne o problemă delicată chestiunea cimitirelor – în contextul decesului unui credincios adventist și refuzul de a fi înmormântat în mormântul familiei din cimitirul devenit confesional ortodox, timpul de rezolvare este foarte scurt. Atunci când am obținut soluții favorabile nouă, demersurile au început din timp, înainte de decesul persoanelor bolnave sau vârstnice. În general, aceasta e modalitatea în care problemele se soluționează: dialog, insistență, intervenții, unele chiar de lungă durată.

C.A.: *Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?*

G.I.: Până la un anumit prag, promovarea libertății religioase este de interes pentru toate grupările religioase, mai ales în cazul celor minoritare. Fiind grupuri mici, au nevoie să-și unească eforturile, să se susțină reciproc pentru apărarea drepturilor membrilor lor. Astfel, asocierea, dialogul sau frontul comun pe care Biserica Adventistă le face cu alte grupări religioase în

segmente de interes comun și pentru drepturile adventiștilor, sau în chestiuni ce țin de slujirea societății sunt binevenite și au rezultatele scontate. Multe din libertățile de care ne bucurăm azi, acordate prin legile țării noastre, s-au născut exact în acest mod. Biserica Adventistă, prin poziția ei oficială mondială, nu este angrenată în dialogul ecumenic doctrinar în vederea realizării armoniei creștine prin diluarea identității doctrinare a bisericii. Declarațiile oficiale ale bisericii noastre pe acest subiect pot fi citite pe internet, la adresele www.adventistliberty.org, www.adventistreview.org – articolele „Interfaith engagement and faithfulness to the three angels messages” și „Seventh-Day Adventist and Other Churches”.

C.A.: *În ce fel se leagă propovăduirea Evangheliei de lupta pentru libertate religioasă?*

G.I.: Evanghelia este evenimentul *per se* al eliberării omului din punct de vedere social, economic, politic și religios. Propovăduirea mântuirii în Hristos readuce în concepția oamenilor valoarea egalității lor înaintea lui Dumnezeu și unul față de celălalt. În acest fel, îmbrățișarea de către om a valorilor Evangheliei va duce, în mod inevitabil, la promovarea în spirit și faptă a valorilor libertății religioase și de conștiință.

C.A.: *Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?*

G.I.: Temerea mea majoră este legată de extremele discursurilor publice – discursul despre libertate și drepturile omului ajunge să susțină drepturi imorale, care duc la ruina societății, cum ar fi căsătoriile homosexuale, adoptarea copiilor de astfel de cupluri etc. Acestei extreme i se răspunde cu accentul pe tradiționalism, naționalism, care înseamnă accentuarea valorilor tradiționale – extrema acestui curent vorbește inclusiv de religia tradițională a locului, că tot ce nu aparține zonei este nociv – astfel că existența credincioșilor minoritari este văzută ca un atentat la identitatea națională a unui popor. Adventismul și adventiștii pot fi zdrobiți în confruntarea celor două extreme, niciuna dintre ele nefiindu-le favorabilă, dar căutându-le suportul într-o formă sau alta. Rugăciunea mea este ca atât biserica, la nivel instituțional, cât și credincioșii, la nivel individual, să găsească echilibrul necesar să-și afirme verticalitatea cu înțelepciune, în așa fel încât misiunea lui Hristos să fie îndeplinită, iar adevărul Său mântuitor să triumfe! ■

Gabriel Ișvan este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Muntenia.

Curierul Adventist: *Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?*

Petre-Daniel Niță: Pentru început, îmi exprim gratitudinea față de Dumnezeu pentru felul în care a călăuzit și ocrotit această țară de derapaje majore din spectrul libertății de conștiință și religie în ultimii ani. Cu toate acestea, din nefericire, încă au fost situații problematice care au adus atingerea unor semeni de-ai noștri.

Libertatea religioasă poate fi susținută de două aspecte, unul obiectiv, ce ține de cadrul legal și de normele de aplicare ale acestuia în vederea prezervării libertății de conștiință, iar celălalt are de-a face cu aspectele subiective, adică felul în care individul, cu funcție de răspundere sau nu, își asumă valori și repere legislative și le aplică în deciziile zilnice. Acest ultim aspect încă determină probleme în exercitarea libertății de conștiință și religie.

Am în vedere în mod concret momentul în care o adventistă a fost pe punctul de a fi dată afară de la unitatea medicală unde lucra pentru că, din motive de conștiință, nu se prezenta la locul de muncă în ziua de sâmbătă, sau cazul unui cadru didactic căruia i-a fost tăiat din salariu pentru că nu s-a dus la școală la orele ce trebuiau recuperate sâmbăta. De asemenea, încă sunt situații în care elevi de-ai noștri sunt supuși oprobului public din motive de conștiință.

C.A.: *Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?*

P.N.D.: Dimensiunea spirituală a vieții pe care a așezat-o Dumnezeu în noi ne face căutători după valori autentice, cât și apropiați de semenii noștri, indiferent de culoare, religie sau nație. În sensul acesta, creștinii trebuie să cultive relații cordiale cu cei de lângă ei, în ciuda diferențelor cu privire la religie, deoarece aceasta este responsabilitatea lor. Apostolul Iacov amintește în capitolul 3, versetul 18 faptul că roada neprihănirii este semănată în pace pentru *cei ce fac pace*, iar Isus Hristos, cât timp a fost printre oameni, a socializat cu oameni din culturi și religii diferite diseminând în experiența de viață a acestora valori și idei care puteau contribui la o realitate socială plină de pace.

În cadrul mișcării ecumenice, anumite diferențe doctrinare se atenuează în noianul de valori și perspective teologice diverse din interior. În ceea ce privește spectrul promovării libertății religioase, ideile și valorile în care crede individul sunt potențate de conștiința acestuia și devin

factori motivatori. Realități din mișcarea ecumenică tind să șteargă diferențe și să sacrifice principii, în timp ce promovarea libertății de religie trebuie să accentueze valori și principii și să le înalțe la adevărata lor valoare. Oamenii nu trebuie să creadă în ceva sau să se asocieze în grupuri religioase de dragul unor credințe populare, ci motivați de adevăr și cu dorința de a-l respecta. Într-o lume cu valori relative și schimbătoare, adevărul trebuie să sensibilizeze conștiința și să devină factorul motivator pentru trăirea unui creștin sincer. Din nefericire, ecumenismul sacrifică adevărul de dragul unor relații conjuncturale cu beneficii sociale imediate.

C.A.: *În ce fel se leagă propovăduirea Evangheliei de lupta pentru libertate religioasă?*

P.N.D.: Propovăduirea Evangheliei are de-a face cu oameni și principii, iar libertatea religioasă susține oamenii, le valorizează și întreține principiile. Evanghelia este adevărul, iar acesta, așa cum afirmă Mântuitorul, prin cunoaștere, face oamenii liberi. Apoi, vestea bună presupune o destinație, salvarea omului și proiectarea lui într-un viitor luminos, la fel, lupta pentru libertate religioasă are drept scop o finalitate în care individului să i se respecte conștiința și valorile și, la nivel ideatic și faptic, să îi asigure un confort, o salvare momentană dintr-o situație, ca o pregustare a unei zile în care va veni izbăvirea și orice derapaje vor fi uitate.

C.A.: *Ce ar trebui să facă biserica locală pentru promovarea libertății religioase?*

**CONFERINȚA
OLTENIA
PETRE
NIȚĂ**

**ISUS HRISTOS, CÂT
TIMP A FOST PRINTRE
OAMENI, A SOCIALIZAT
CU OAMENI DIN CUL-
TURI ȘI RELIGII DIFE-
RITE, DISEMINÂND ÎN
EXPERIENȚA DE VIAȚĂ
A ACESTORA VALORI
ȘI IDEI CARE PUTEAU
CONTRIBUI LA O REA-
LITATE SOCIALĂ PLINĂ
DE PACE.**

P.N.D.: Este imperios necesar ca biserica să contribuie la îndeplinirea dezideratului ei misionar, iar aceasta presupune o dinamică a slujirii și a implicării. Biserica nu poate sta impasibilă când sunt probleme în spectrul libertății religioase, deoarece apărarea libertății de conștiință presupune o asociere cu Dumnezeu, care a creat și a respectat libertatea de alegere a omului. Prin cultivare spirituală, persoanele credincioase pot asimila idei și valori care reprezintă fundalul pentru formarea unei conștiințe sensibile, care să apere demnitatea umană. În mod organizat, biserica poate să acționeze în apărarea libertății de conștiință prin: programe inspiratoare și întreținerea unor relații publice cu factori decidenți din domeniul legislativ, prin desfășurarea unor seminare, simpozioane sau concerte care pot sensibiliza și influența conștiința colectivă.

C.A.: *Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?*

P.N.D.: Principalul motiv de îngrijorare are de-a face cu egoismul, care este de fapt rădăcina încălcării libertății religioase. De asemenea, încă întâlnim în România instituții de stat, și nu numai, care par a se înclina în fața unei religii majoritare, iar celelalte biserici mai mici sunt desconsiderate sau privite ca fiind secte, niște entități intruse, din alte timpuri și de pe alte meleaguri.

Un ultim motiv de îngrijorare se referă la posibila tăcere a bisericii sau a acelor care sunt chemați să apere libertatea religioasă. Cred că biserica trebuie să ia atitudine când spectrul libertății de conștiință este asaltat. ■

Petre-Daniel Niță este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Oltenia.

TRANSILVANIA DE SUD
MIHAIL MIRON

**PRINCIPALELE
MOTIVE DE ÎNGRIJORARE LA NIVEL
MONDIAL SUNT
LEGATE DE MANIFESTAREA
ACTELOR DE VIOLENȚĂ ȘI
RĂZBOI SUB PRETEXT
RELIGIOS.**

Curierul Adventist: *Care au fost principalele probleme de libertate religioasă întâmpinate în ultimul an?*

Mihail Miron: Principalele probleme în regiunea Transilvania de Sud au fost cele legate de discriminarea la locul de muncă pe motive religioase și nesoluționarea de către autorități a problemelor legate de cimitirele comunale. Considerăm că lipsa de aplicare a legii în acest domeniu duce la un disconfort real în ce privește exercitarea dreptului la libertate religioasă.

C.A.: *Unii văd în relațiile bune cu celelalte confesiuni religioase o formă de ecumenism. Care considerați că este diferența între promovarea libertății religioase și mișcarea ecumenică?*

M.M.: Relațiile bune cu celelalte confesiuni țin, până la urmă, de normalitatea relațiilor interumane. Religia biblică nu poate duce niciodată la relații defectuoase. Ecumenismul, sau mișcările ecumenice, au existat întotdeauna din momentul scindării (schisme) bisericii creștine, dar acest fenomen nu are de-a face cu promovarea libertății religioase. Dreptul la conștiință și libertate religioasă este promovat acolo unde religia majoritară sau regimul juridic al unui stat împiedică cetățeanul în a-și exercita dreptul la conștiință, în timp ce mișcarea ecumenică are drept scop unificarea bisericilor și confesiunilor creștine într-una singură.

C.A.: *Ce motive de îngrijorare aveți legate de respectarea libertății religioase în România și în lume?*

M.M.: Principalele motive de îngrijorare la nivel mondial sunt legate de manifestarea actelor de violență și război sub pretext religios, care vor duce în mod inexorabil la o reacție pe plan internațional în sensul restrângerii libertăților religioase. În România iese în evidență în continuare nivelul scăzut de toleranță față de valorile și convingerile celuilalt. De cele mai multe ori, respectarea libertății religioase a rămas la nivel de discurs la nivelul societății. Implementarea acestui principiu la nivel de mentalitate colectivă rămâne o provocare pentru confesiunile minoritare și pentru autorități. ■

Mihail Miron este directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Sud.

COMUNITATE DE 110 DE ANI ÎN VAIDA CĂMĂRAȘU

Mesajul advent a ajuns din Viștea în Vaida Cămărașu în anul 1906, prin Nagy György, primul colporteur maghiar. Împreună cu Kessel Frigyes, mergeau din casă în casă, căutând familii, unde oamenii primeau Cuvântul lui Dumnezeu. În unele locuri au fost primiți cu drag, dar din altele au trebuit să plece. Datorită activității lor silitoare și stăruitoare, în 1907 au fost botezate șapte suflete dragi de către fratele H. F. Schubert. Prin acest botez a început istoria bisericii din Vaida Cămărașu.

Pastorul districtului a fost fratele John F. Huenergardt, care venea din Budapesta pentru a sluji în bisericile din Ardeal.

La început, frații s-au adunat la familii, iar mai târziu, până în 1939, în spații închiriate. În acel an, sora Farkas Jánosné a donat bisericii casa ei destul de încăpătoare, care a slujit ca biserică mulți ani. Dar pe măsură ce creștea biserica, se dărâmau și zidurile casei. În final, a fost construit și un balcon. După mai multe încercări eșuate, în 1975 a fost acceptat planul de reconstruire, conform căruia a fost construită clădirea actuală. Inaugurarea festivă a avut loc în 24 noiembrie 1979, eveniment la care a participat și fratele Edwin Ludescher, delegatul Diviziunii Euro-Africa.

Treceau anii, iar biserica avea nevoie de renovări. Pregătindu-ne pentru sărbătoarea jubiliară a bisericii, care a avut loc în 29 septembrie 2007, membrii bisericii din Vaida Cămărașu, prin muncă devotată, au renovat biserica. În 2016, din august până în decembrie, a fost adus un sacrificiu asemănător pentru renovarea interioară a bisericii.

Spiritul de misiune al comunității din Vaida Cămărașu nu s-a limitat doar la comuna natală, ci a fost dovedită prin lucrarea devotată făcută în localitățile Suatu, Vișa și Căianu Mic. În localitățile enumerate, membrii comunității din Vaida Cămărașu au construit biserici și acordă sprijin regulat și azi prin asistare la servicii divine și predicare. Corul nu a fost activ doar la serviciile divine, ci au acceptat invitații la evanghelizări, concerte și în penitenciare. În biserică momentan funcționează constant două fanfare, un cor și un cvintet de cameră, iar recent, un cor bărbătesc și o orchestră de chitare.

Dorința noastră este ca, până la împlinirea speranței noastre advente, să putem da mărturie despre revenirea Dumnezeului nostru în fața tuturor, cu bucurie și curaj.

Szász Károly-Zsolt, pastorul comunității din Vaida Cămărașu

INSULELE CAYMAN

Insulele Cayman, teritoriu al Marii Britanii situat în Marea Caraibelor, la 290 km de Jamaica, are totuși un nivel ridicat de independență față de guvernul britanic și o guvernare proprie. Insulele Cayman sunt celebre pentru peisajele subacvatice, care atrag un număr impresionant de turiști, dar și pentru avantajele fiscale, numărul firmelor înregistrate aici depășindu-l pe cel al locuitorilor. Cele trei insule, cu o suprafață totală de 264 km², au o populație estimată la 62 000 de locuitori. Capitala țării este George Town. Insulele au fost descoperite de Cristofor Columb în 1503, dar din 1670 au fost cedate Angliei, împreună cu Jamaica, și vor rămâne astfel inclusiv după 1962, când Jamaica își declară independența. Limba oficială este engleza, iar religia cea mai răspândită este creștinismul.

Mesajul adventist a fost predicat pe acest teritoriu încă din 1894, de Gilbert McLaughlin. Acesta era un căpitan de vas de pe insula Grand Cayman, care aflase despre mesajul adventist în Honduras și, entuziasmat de cele auzite, a decis să își dedi-

ce viața predicării. McLaughlin a donat o parcelă de pământ pentru construirea primei biserici. În același timp au sosit din Statele Unite doi colportori, care au încercat să îmbine sfaturile medicale și tratamentele simple cu vânzarea de carte. În 1905 a sosit aici primul pastor, Frank Hall, de origine jamaicană, care până în 1909 a botezat 20 de persoane.

Astăzi, în Conferința Insulele Cayman sunt 16 biserici și 5 575 de membri adventiști. Cu un entuziasm debordant și cu un spirit de sacrificiu impresionant, aceștia se implică în campanii de evanghelizare pentru localnici și turiști. Printre centrele importante de misiune este și școala adventistă Cayman Academy, care are în prezent peste 300 de elevi, aproape dublu față de cât avea în urmă cu zece ani. Colaborarea cu instituții medicale private, activitățile ADRA și multe alte proiecte sociale sunt mijloace prin care credincioșii de aici trăiesc zilnic bucuria mântuirii.

Adrian Neagu, șef de redacție, Editura Viață și Sănătate.

PROVOCAREA CONTINUĂ!

Continuăm citirea Bibliei de la Numeri 2–36, Deuteronomul 1–26. Așa veți reuși cu siguranță să răspundeți la întrebări și să rezolvați corect următoarele activități:

1. Cel care fura, cum îl despăgubea pe păgubaș? (Numeri 5)

- Era bătut în văzul tuturor;
- Își mărturisea vina și dădea o parte din ceea ce furase;
- Își mărturisea păcatul și plătea în întregime prețul lucrului câștigat necinstit, adăugând a cincea parte.

2. Ce se rostea atunci când copiii lui Israel erau binecuvântați? (Numeri 6)

- Domnul să te binecuvânteze și să te păzească! Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine!
- Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!
- Cele două afirmații de mai sus, împreună.

3. Al cui toiag a înflorit în cortul întâlnirii, atunci când Domnul a vorbit lui Moise și i-a cerut să strângă câte un toiag de la fiecare seminție? (Numeri 17)

- Al lui Ruben;
- Al lui Aaron;
- Al lui Iuda.

4. Câte porunci a dat Moise?

- Zece;
- Patru;
- Niciuna.

5. Cum trebuie păzite poruncile lui Dumnezeu? (Deuteronomul 26)

- Din toată inima și din tot sufletul;
- Din tot sufletul;
- Din toată inima.

Răspuns: 1-c; 2-c; 3-b; 4-c; 5-a.

CELE ZECE PORUNCI

În careul de mai jos, veți găsi definițiile prescurtate ale poruncilor, fără spații între cuvinte. Încercuiți sau colorați cu galben, sau altă culoare, aceste definiții. Care dintre porunci are două definiții în acest careu?

e	t	i	u	s	ă	n	u	a	i	a	l	ț	i	d	u	m	n	e	z	e	i
s	f	a	i	u	h	s	ă	n	u	t	e	î	n	c	h	i	n	i	f	r	t
x	c	e	s	ă	n	u	i	e	i	î	n	d	e	ș	e	r	t	g	j	m	n
ț	i	n	e	z	i	u	a	d	e	o	d	i	h	n	ă	s	a	r	e	t	i
e	f	g	t	y	u	i	k	l	i	m	a	d	u	ț	i	a	m	i	n	t	e
v	c	i	n	s	t	e	ș	t	e	p	e	t	a	t	ă	l	d	o	g	h	n
c	d	s	ă	n	u	u	c	i	z	i	g	s	ă	n	u	f	u	r	i	h	l
s	ă	n	u	m	ă	r	t	u	r	i	s	e	ș	t	i	s	t	r	â	m	b
a	s	c	i	h	s	ă	n	u	p	o	f	t	e	ș	t	i	s	d	s	e	v
v	e	f	s	ă	n	u	p	r	e	a	c	u	r	v	e	ș	t	i	v	g	f

RUSALII: TRECERE PESTE RÂUL IABOC

„Iacov... s-a luptat cu îngerul și a fost biruitor, a plâns și s-a rugat de el.” (Osea 12:2,4)

istoria zbuciumată a lui Iacov și experiența lui specială în acea noapte memorabilă ne oferă imaginea biruinței posibile. Iacob înșelătorul, ajuns la râul Iaboc, știa că în această stare nu poate da ochii cu fratele său Esau. Rămas singur la Peniel, s-a luptat „până-n revărsatul zorilor” și a fost binecuvântat de Dumnezeu cu numele Israel, căci a fost biruitor (Geneza 32:24-30).

Viața spirituală a multora dintre noi a ajuns într-un punct când nu mai putem continua. Ne urmăresc păcatele, ne apasă conștiința. Am ajuns la Iaboc. Ce se întâmplă mai departe...?

Riscul de a nu trece peste Iaboc

Alexandru cel Mare a ajuns până la granița Indiei. La râul Beas, armata s-a oprit. Flămânzi, obosiți, chinuți de nostalgie, nu voiau să continue. S-au întors. La Babilon moare Alexandru.

Așa se întâmplă și cu unii creștini. Neglijarea comuniunii cu Dumnezeu prin rugăciune și studiu, o viață spirituală inactivă ne fac să ajungem doar până la Iaboc. „Cele mai mari victorii pentru cauza lui Dumnezeu sunt câștigate în camera de comuniune cu Dumnezeu” (Ellen G. White, GW 259).

Dacă nu acceptăm confruntarea cu Dumnezeu pentru eradicarea trecutului, riscăm să nu trecem peste Iaboc și să nu devenim Israel. Ce păcat ar fi să murim în „Babilon”, în loc să ajungem în Canaan!

Rusaliile anulează trecutul

Pentru Iacob, trecutul însemna opoziție cu părinții, fratele și socrul. Între ucenici erau disensiuni, dorință de înălțare de sine și altele. Astăzi, ca să ne acoperim propriile carențe spirituale, îi criticăm pe alții. Omul „vechi” se cramponează în trecut și are pretenția că la el nu-i nimic de schimbat. Așa se manifestă mulțumirea de sine a laodiceanului înainte de Rusalii. Gata pentru Rusalii înseamnă: „Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri...” (Faptele 1:14).

Cincizecimea înseamnă ruperea cu trecutul altora, confruntarea cu mine însumi. Cincizecimea este lichidare: Iacob cu înșelătorul, Petru cu tăgăduitorul, Toma cu necredinciosul, Ioan cu următorul slavei deșarte. Iar eu cu...?

Idolii lui Iacob erau ascunși nu numai sub șaua Rahelei, ci și în inima lui. Dacă nu-și venea

în fire, Dumnezeu nu putea să-l treacă mai departe. Punctul crucial este confruntarea omului cu realitatea lui Dumnezeu, descoperind că astfel nu mai poate continua. Această stare este descrisă în Romani 7:14-24.

Se relatează că un misionar, ajuns pe malul râului Beas, a spus: „Nu pot continua dacă nu se întâmplă ceva! Acasă pot preda teologie, dar această muncă cere trăire spirituală.” Dumnezeu S-a întâlnit cu el și misionarul a devenit un om nou, gata să treacă râul din colb, unde îl aștepta ignoranța flămândă a Indiei.

Tu în ce punct te afli? Înainte sau după Iaboc? Iaboc și Cincizecimea înseamnă tăierea crengilor neroditoare ca să crească cele noi, roditoare.

Rusaliile și lichidarea idolilor ascunși

Rusaliile încep cu mormântul de sub stejar: „Scoateți dumnezeii străini... Ei au dat lui Iacob toți dumnezeii străini... Iacob i-a îngropat în pământ sub stejarul de lângă Sihem” (Geneza 35:1-4).

Fiecare viață își are idolii ei. Patimi, indiferență, răceală, necredință, iubire de bani, vorbe ușurate și stricate, legături îndoielnice, prietenii interzise etc. Acestea trebuie îngropate!

Rusaliile adevărate încep cu incendiarea punților din urma noastră. Soldații romani ajunși în Britania au incendiat corăbiile cu care au sosit, ca să nu aibă cale de întoarcere. Toate ispitele noastre vin dinspre punțile pe care le-am păstrat în taină către lumea păcatului. „De nimic nu se teme mai mult Satana decât că poporul lui Dumnezeu va da la o parte obstacolele, ca Dumnezeu să poată revărsa Duhul Sfânt asupra bisericii sale încropite și nepocăite” (Ellen G. White, RH 1887).

Iacob s-a rănit în luptă, dar a biruit. Propun să ne însușim rugăciunea lui Stanley Jones: „Doamne, dacă trebuie să primesc răni, îți cer un lucru: fă ca ele să fie răni curate” – nu ale păcatului.

„Dumnezeu să ne ajute să rămânem pe drumul luminii, să lucrăm cu ochii ațintiți la Isus, Conducătorul nostru, și cu răbdare și stăruință să mergem înainte pentru câștigarea biruinței” (E. G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 29). ■

PAGINA
PREȘEDINTELUI
ERNEST
SZÁSZ

Ernest Szász este președintele Conferinței Transilvania de Sud.

ZIUA CELOR MICI

**22
MAI
2017**

- **24 DE ORE**
- **20% REDUCERE**
- **LIVRARE GRATUITĂ***

*Livrare gratuită pentru comenzi de minimum 90 de lei prin Poșta Română, respectiv 150 de lei prin curierat rapid.

evs
editura viață și sănătate

Program preluare comenzi:

- On-line: 0-24 • Telefonice: 6-24
- Librării Sola Scriptura: 9-20

+4021 323 00 20
+40740 10 10 34
comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro

Sediul central, depozit, librărie
Strada Cernica nr. 101
Pantelimon, Ilfov

53962